

له بلاو کراوهکانی مالپه‌ری به‌ههشت

چل فه‌رموده‌ی ناوازه‌و ئاسان

سەبارەت بە فەزىل و خويندنى قورئان

أحمد بن عبد الرزاق بن محمد آل إبراهيم العنقرى

وەرگىرەنى

پشتيوان حەسەن كەرەم

مالپه‌ری به‌ههشت

ba8.org

مالپه‌ریکی ئىسلامى زانستى پەروردەبىي يە و لەپىتناو بلاوکىرىنى وەي ئەو ئىسلامەيە كە سەلەفى
صالح - پىغەمبەری خوا (صلى الله عليه وسلم) و ھاواه لانى (رضي الله عنهم) لەسەرى بۇون -
وە سەر بە ھىچ گروپ و لايەنلىكى حىزبى نىيە.

مالپه‌ری به‌ههشت

ئەو کتىپ و بابەت و لېكۆلىنەوە شەرعىيانە بلاو دەكتەوە كە دېنە ھۆى:

۱. شارەزاکىرنى موسوٰلمانان و پەروەردە كىرنىيان لەسەر رىنگا راستەكەى ئىسلام، ئەمەش دەستەبەر دەبىي بە گەرانەوە بۆ پەيپەرە رەسەنە كەى ئىسلام، كە بىرىتى يە لە قورئان و سوننەت، بە تىيگەشتىنى پېشىن و پېشەوايانى ئومەمەت.

۲. پاڭ كىردىنەوە بىرەباوەر و رەوشىتى موسوٰلمانان، لە دىارەدە كانى شىرك و كوفر و تاوان.

۳. پالاوتەن و تەصفىيە كىرنى ئايىنى ئىسلام لە بىدۇھە و بۆچونە داھىنراوە كان.

۴. وریا كىردىنەوە موسوٰلمانان لە شوينەوارى خراپى ڕیوايەتە لواز و ھەلبەستراوە كان.

۵. پتەو كىرنى برايەتى يە كى راستەقىنە لەسەر بناگە فراوانە جىنگىرە كەى ئىسلام و نەھىشىن و كەمكىردىنەوە دەمارگىرى مەزھەبى و حىزبى.

ئامانچمان:

ئاشناكىرنى كۆمەلگايە لە ئىسلامى رەسەن و دروستكىرنى تاڭ و كۆيەتى بۆ تىيگەشتىن لە سەرچاوهە كانى كە بىرىتىن لە قورئانى پىرۆز و سوننەتى صەھىح و ئاشكراكىرنى ئەو شتانەي كە نامۇن بە ئىسلام و خراونەتە نىيۇيەوە بە چەندىن دەستەوازە دەنگ و رەنگ و نوسراوى لە بوارەكانى بىرەباوەر و رەوشىت و ئاكار و پەروەردە و زانست و پىشىكى و گەشەي كۆمەللايەتى.

خودايىه داوات لى دەكەين دامەزراومان بىكەيت ، و تەوفىقمان بىدەيت بۆ ھەر كار و گۇفتارىكى جوان و چاڭ بەو شىۋىيەيى كە خۇت لىنى ېازىت.

ستافى مالپه‌ری به‌ههشت

بسم الله الرحمن الرحيم

پیشہ کی نووسہر

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلوة والسلام على نبينا محمد وآلہ وصحبہ

أجمعین...

اما بعد:

خوینه ری به ریز ئەم کتیبہی بەردەست و دیدهت بريتیه لە دەقى چل فهه رموده
صحیح کە کۆمکردونەتەوە پەیوهست بە فهزل و ئەحکام و ئادابی قورئان. وە لەم
کارەشدا بەپیّ توانا ھەولم داوه و سووربۇومە لەسەر ئەوهى کە فهه رموده یەك
دابنیم و بنووسم کە وشه و گوزارشته کەی سانا و ساده بیت بۆ تىگەيشتن و بۆ ئەوهى
لە بەریش بکریت و کردەوهى پى بکریت و سوودى ھەبیت.

جا ئەوهى وردبیتەوە بىرپاتەوە لەو فهه رمودانەی کە لە پىغەمبەری خواوه
هاتۇن عَلَيْهِ السَّلَامُ سه بارهت بە قورئان و فهزلە کانى، ئەوهى بە رۇونى بۆ دەردەکەویت کە
تاييەت نىن تەنها بە لە بەرکەدنى قورئان و جوان خویندەوهى و دەنگخۇشى تىيىدا،
بەلکو ئەوهى بە تىپارامانەوە فهه رمودە کان دەخوييىتەوە دەگاتە ئەو راستىيەی کە
فهه رمودە کان هاتۇن بەمەبەستى ھاندانى موسىمان بۆ خویندەنی ئەو زانستەي

چل فرهموده‌ی ناوازه‌و ناسان سه‌باره‌ت به فه‌زل و خویندی قورئان

که له قورئاندایه و کرده‌وه پیکردنی و خویندنه‌وهی و له به‌رکردنی و بانگه‌واز بۆ کردنیشی.

وه له کوتاییدا داوا له برا و خوشکه کامم ده‌کم بۆ ده‌ستگرن و په‌یوست بون به قورئان و سوننه‌تی صحیحه‌وه و کارپیکردنیان به روالله‌ت و ناخه‌وه، و واژه‌ینان و دوورکه‌وتنه‌وه له هه‌موو ئه‌وانه‌ی پیچه‌وانه‌و دژیانن له بیدعه و سه‌رپیچی و که مته‌رخه‌می.

وه جیئی خویه‌تی ناماژه بۆ ئوه بکه‌م که ئه‌م کتیبه پولین کراوه بۆ چه‌ند به‌شیک به‌م شیوه‌یه‌ی خواره‌وه:

بەشی یه‌که‌م: ئه‌و فه‌رمودانه‌ی هاتونن سه‌باره‌ت به فه‌زلی خویندنه‌وهی قورئان.
بەشی دووه‌م: ئه‌و فه‌رمودانه‌ی هاتونن سه‌باره‌ت به ئاداب و ئەحكامه‌کانی قورئان.

بەشی سییه‌م: ئه‌و فه‌رمودانه‌ی هاتونن سه‌باره‌ت به فه‌زلی له‌به‌رکردنی قورئان و پاداشتی خاوه‌نه‌کانیان.

بەشی چواره‌م: ئه‌و فه‌رمودانه‌ی هاتونن سه‌باره‌ت به پیداچوونه‌وهی له‌به‌رکردنی قورئان و وابه‌سته بون پییه‌وه.

چل فه رموده‌ی ناوازه‌و ئاسان سه‌باره‌ت به فه‌زل و خویندنی قورئان

بەشى پىنچەم: ئەو فه رمودانه‌ی هاتۇون سه‌باره‌ت به رېگەدان به دەنگخۇشكىردن لە كاتى خويندنى قورئاندا.

بەشى شەشم: ئەو فه رمودانه‌ی هاتۇون سه‌باره‌ت به ئىخلاص و پالفتە كىرىنى كارو كرده‌و كان تەنها بۆ خوا.

بەشى حەوتەم: ئەو فه رمودانه‌ی هاتۇون سه‌باره‌ت به فه‌زلى ھەندىك لە سورەتە كان.

لە كۆتايىدا داوا كارم لە خواي مىھرەبان كە سەركەوت تۈۈم بکات و كارئاسانىم بۆ بکات بۆ ووتى حەق و بەردهوام بۇون لە سەرى و ئىخلاصم پى بېھىشىت لە گۇفتارو كىرداردا، وە داواي لى دەكەم لە ئىيەم و دايىك و باوكمان و ئەوانەي مىردوون و ئەوانەشى زىندۇون لە خىزانەكم خۆش بىت، و ھەرودەا لە مامۇستاكانمان و موسىلمانانى ژن و پىياوش...

وصل اللهم وسلم على نبينا محمد و على آله وصحبه أجمعين.

نوسەر

چوئیتی لە به‌رکردنی فهه رمووده

يەكەم: ئامانج لە لە به‌رکردنی فهه رمووده دەبیت بۇ زانست و کارپیکردنی و لابردنی جەھل بیت لە سەر نەفس.

دەووهم: فهه رمووده کان جیاوازن لە رووی دریزی و کورتیه‌و، و بە دلنييابييە و براي به‌ریزىم توش لە به‌رکردنیکى چەسپاوت دەويت كە بىيىتتە و لە مىشكىدا نەوهەك لە به‌رکردنیكى كە دوورنىيە يەك رۆز بىيىتتە و پاشان بروات و بىر بچىتتە و.

جا براي خۆم فهه رمووده ئەو رېگە و شىوازىكى ئاسان بىز ئەو مەبەستە:

۱. يەك فهه رمووده دابىنى و سى جار بىخويىنە و، لە گەل راستىكىدە وەي ھەلەي زمانه‌وانى ئەگەر ھەبىت، پاشان دە جار فهه رموودە كە دووبارە بکەرە و كەمېك بە خىرايى.

۲. فهه رموودە كە بۇ ماوەي (۲۰-۱۰) جار تەنها بە شىوه‌ي سەير كىدن و تە ماشا كىرنى دەقە كە دووبارە بکەرە و، پاشان بۇ مادەي (۳۰-۱۰) جار بە بى سەير كىدن دووبارە بکەرە و بە لە به‌رکراوى.

۳. ھەول بە ئەوهى لە بهرت كە دووبارە بکەرە و لەھەمۆو حالەتىكىدا (بە پىوه، بە دانىشتىنە و، پىش خەوتىن، بە رېكىردىن بۇ مزگەوت ...) بە دلنييابييە و بە رەھەمە كەي دەيىنى بە ويىستى خوا.

چل فرهموده‌ی ناوازه‌و ناسان سه‌باره‌ت به فه‌زل و خویندنی قورئان

۴. سووریه له‌سدر دووباره کردنه‌وهی ئه و بهشەی له‌بهرت کردوه بۆ سه‌د جار،
و هه‌ر کاتیک ژماره‌ی دووباره کردنه‌وه کەت زیاد کرد ئهوا له‌بهر کردنه کەت چه‌سپاوتر
دەبیت.

و هه‌وهشی پیویسته باس بکریت ئه‌وه‌یه که توانای خه‌لکی بۆ له‌بهر کردن جیاوازه
وله‌یه کیکه‌وه بۆ یه‌کیکی تر ده‌گوپیت، و هه‌مووشی له‌سدر خیّر و چاکه‌یه و
پاداشت ده‌درینه‌وه إن شاء الله.

دستپریکی کتیب

عن أمیر المؤمنین أبی حفصٍ عُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: قَالَ: رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَّاتِ، وَإِنَّمَا لِكُلِّ امْرِئٍ مَا نَوَى، فَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ فَهِجْرَتُهُ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَمَنْ كَانَتْ هِجْرَتُهُ لِدُنْيَا يُصِيبُهَا، أَوْ امْرَأَةٍ يَنْكِحُهَا، فَهِجْرَتُهُ إِلَى مَا هَا حَرَ إِلَيْهِ» ^(۱)

و اته: پیشنه‌وای باورداران عومه‌ری کوری خه‌تتاب د گیریته‌وه که پیغه‌مبه‌ری خوا ^{علی‌الله‌الکمال} فه‌رمویه‌تی: به‌راستی کرده‌وه کان به پیی نیه‌ته کانن، وه بؤ هرکه‌سیکیش به‌گویره‌ی نیه‌ته که‌ی پاداشت و درده‌گریت، جا ئه و که‌سه‌ی کوچ کردن‌هه که‌ی بؤ خوا و گوییرایه‌لی پیغه‌مبه‌ره که‌ی بوبیت ئه‌وا کوچ کردن‌هه که‌ی بؤ خوا و گوییرایه‌لی پیغه‌مبه‌ره که‌یه‌تی، وه ئه‌وه‌شی کوچ کردن‌هه که‌ی بؤ دهستکه‌وتنی دونیا بیت یان بؤ مه‌به‌ستی ماره‌کردنی ئافره‌تیک بیت، ئه‌وا کوچ کردن‌هه که‌ی بؤ ئه و مه‌به‌سته‌یه که کوچی له پیناودا بؤ کدووه.

(۱) {رواه البخاري و مسلم}.

لیدوان: له‌راستیدا من وه‌کو چاولیکه‌ریهک بۆ زانایانی پیشومان به‌م فه‌رموده‌یه ده‌ستم پیکرد، و وه‌کو لاساییکردن‌هه‌وی پیشدوای فه‌رموده‌ناسان به‌بی ناکوکی أبو عبدالله البخاری، چونکه پیشینی ئەم ئومەته پییان باش بوروه که کتیب به‌م فه‌رموده‌یه ده‌ست پی‌بکات، وه‌کو پیشەوا (عبدالرحمن) ی کوری مهدي ده‌لیت: ئەوهی ویستى كتىبىك دابنیت ئەوا با به فه‌رموده‌کەی عومەرى كورى خەتاب "إِنَّمَا الْأَعْمَالُ بِالنِّيَاتِ..." ده‌ست پی‌بکات لەھەمۇو بەشە كانىدا، هەر بوييە ئەم كتىبەشم به‌م فه‌رموده‌یه ده‌ست پیکرد، وه‌کو ئاگادار‌کردن‌هه‌ویهک بۆ خۆم و خویندر و فيرخواز بۆ راستىكىردن‌هه‌وی نىيەت لەھەمۇو كرده‌وھ ديار و شاراوه كانىاندا.

بهشی یه که م

نه و فه رمودانه هاتون سه بارهت به فه زلی خویندنه وهی قورئان

فه رموده یه که م: فه زلی خویندنه وه شیکردنه وهی قورئان:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):

((وَمَا اجْتَمَعَ قَوْمٌ فِي بَيْتٍ مِنْ بُيُوتِ اللَّهِ، يَتْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَيَتَدَارَسُونَهُ بَيْنَهُمْ، إِلَّا نَزَّلْتُ عَلَيْهِمُ السَّكِينَةُ وَغَشِّيَّتْهُمُ الرَّحْمَةُ، وَحَفَّتْ بِهِمُ الْمَلَائِكَةُ، وَذَكَرَهُمُ اللَّهُ فِيمَنْ عِنْدَهُ وَمَنْ بَطَّأَ بِهِ عَمَلُهُ لَمْ يُسْرِعْ بِهِ نَسْبَهُ))^(۱۹)

واته: هر کومه لیک کوبینه و له مالیک له ماله کانی خوا و قورئان بخویننده و موتالای بکهن، ئهوا بیکومان دلئارامی داده بهزیت به سه ریانداو، ره جمهت و بدهی دایان ده پوشیت و، فریشته کان چوارده ریان ده گرن و، خوای گه ورهش باسیان ده کات لای ئهوانهی که لای ئهون (فریشته کان)، هر که سیک کارو کرده وهی ناتهوا و بیت (دوای بخات له وهی بگات به پلهی به رز) ئهوا بیکومان نه سه ب و بنه ماله و ره چه لئه ک فریای ناکه ویت.

(۱۹) {رواه مسلم، وأبوداود وغيرهما}.

لیدوان: ئه م فه رمووده‌یه تنه‌ها کومه‌ل ناگریته‌وه و اته مه‌رج نیه کومه‌ل که سیک بن، به لکو یه‌ک که سیش ده گریته‌وه، بویه ئه گه‌ر تنه‌ها یه‌ک که سیش هه‌ستیت به‌و کاره و یادی خوا بکات ئه‌وا ئه‌و فه‌زلانه‌ی که له فه رمووده که‌دا ئاماژیان بز کراوه ده یگریته‌وه و به‌شدار ده‌بیت تییدا.

فه رمووده‌ی دووه‌م: خویندنه‌وهی یه‌ک پیت له قورئان به‌رانبه‌ره به ده چاکه

عنْ عَبْدَ اللَّهِ بْنَ مَسْعُودٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

"مَنْ قَرَأَ حَرْفًا مِنْ كِتَابِ اللَّهِ فَلَهُ بِهِ حَسَنَةٌ، وَالْحَسَنَةُ بِعَشْرِ أَمْثَالِهَا، لَا أَقُولُ (الْمَ حَرْفُهُ، وَلَكِنْ أَلْفُ حَرْفٍ وَلَا مُ حَرْفٌ وَمِيمٌ حَرْفٌ)"^(۳)

و اته: ئه‌وهی پیتیک بخوینیته‌وه له کتیبه‌که‌ی خوا ئه‌وا به‌هه‌ویه‌وه ده چاکه‌ی دهست ده که‌ویت، وه چاکه‌یش به ده ئه‌وهندی خوی تو‌مار ده‌کریت، من نالیم (ال‌م) پیتیکه، به لکو (ألف) پیتیکه و (لام) پیتیکه و (میم) پیتیکه.

(۳) {رواه الترمذی و الدارمی} وقال أبو عیسیٰ هذا حديث حسن صحيح غریب، و صححه الألبانی في المشکاة برقم (۲۱۳۷) / (۲۹).

فره‌موده‌ی سییه‌م : شه‌فاععه‌ت کردنی قورئان بو خاوه‌نه‌که‌ی له روزی دوایدا

عنْ أَبِي أُمَّامَةَ الْبَاهِلِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ:

"اَقْرِءُوا الْقُرْآنَ، فَإِنَّهُ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَفِيعًا لِأَصْحَابِهِ" ^(٤)

واته: قورئان بخوینن، چونکه له روزی دوایدا دیت و دهیته تکاکار و شه‌فاععه‌ت ده کات بو خاوه‌نه‌که‌ی.

لیڈوان:

لهم فرهموده‌یدا به لگه‌ی تیدایه له سه‌ر هه‌بوونی شه‌فاععه‌ت له روزی دوایدا ئه‌مه‌ش به جیاوازی جو ری شه‌فاععه‌ته کان و ئه‌و که‌س و شتانه‌شی که شه‌فاععه‌ت ده‌گه‌ن، وه شه‌فاععه‌ت به جی نایه‌ت و روونادات ته‌نها بو که‌سی یه کخواپه‌رس‌ت نه‌بیت، و که‌سی هاویه‌ش په‌یداکه‌ر هیچ جو ره شه‌فاععه‌تیک نایگریت‌هه، با له‌هه‌موو که‌س زیاتر قورئانی له‌بهر بیت و به چاکیش له‌بهری کرد بیت، ئه‌وه‌ش له‌بهر ئه‌وه‌ی هه‌موو کرده‌وه کانی له‌دونیادا به‌هه‌ی شیرکه‌وه پوچه‌ل به‌تال بیونه‌وه و به‌هه‌مان شیوه‌له دوار‌ریشدا، په‌نا به‌خوا له شیرک و هاویه‌ش په‌یداکه‌ران.

(٤) {رواه مسلم}

فه رموده چواره: نمونه قورئان خوینی بروادر و دورو:

عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (تَحْمِيلَهُ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):

"مَثُلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الْأَتْرُجَةِ رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا طَيِّبٌ . وَمَثُلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ التَّمَرَةِ، لَا رِيحَ لَهَا وَطَعْمُهَا حُلُوٌّ . وَمَثُلُ الْمُنَافِقِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ مَثُلُ الرَّيْحَانَةِ، رِيحُهَا طَيِّبٌ وَطَعْمُهَا مُرٌّ . وَمَثُلُ الْمُنَافِقِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ كَمَثَلِ الْحَنْظَلَةِ، لَيْسَ لَهَا رِيحٌ وَطَعْمُهَا مُرٌّ" .^(٤)

واته: (أبو موسى) ای (ئەشەدرى) (تَحْمِيلَهُ) دەلی: پىغەمبەرى خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)

فه رمويه تى:

نمونه بروادرى قورئان خوين وەك نمونه بەھىيە، واته بۇنى خۆشە و تامىشى خۆشە، نمونه بروادرى قورئان نەخوينيش وەك خورما وايە، بۇنى نى يە و تامى شىريينە، نمونه دوروو قورئان خوين وەك رەيحانە وايە بۇنى خۆشە و تامى تالە، نمونه دوروو قورئان نەخوينيش وەك كۈزىلکە وايە، بۇنى نى يە و تامىشى تالە.

(٤) { متفق عليه }

چل فه رموده ناوازه و ناسان سه بارهت به فه زل و خویندی قورئان

فه رموده پینجهم: پاداشتی ئه و كه سهی قورئان به رهوانی
ده خوینیت و ئه وشی زمانی ته ته له ده کات:

عن عائشة (رضی الله عنہا) قالت: قالَ رَسُولُ اللَّهِ (صلی اللہ علیہ وسلم):

"الْمُأْهُرُ بِالْقُرْآنِ مَعَ السَّفَرَةِ الْكَرَامِ الْبَرَّةِ، وَالَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَتَعَمَّلُ فِيهِ، وَهُوَ عَلَيْهِ شَاقٌ، لَهُ أَجْرٌ".

وفي رواية: "وَالَّذِي يَقْرُئُهُ وَهُوَ يَشْتَدُّ عَلَيْهِ لَهُ أَجْرٌ".^(۱)

واته: (عائشه) (رضی الله عنہا) ده لی:

پیغه مبه ری خوا (رضی الله عنہا) فه رموده تی:

كه سی قورئان به رهوانی بخوینیت و له گه ل فریشته چاک و پاک و به ریز و نزیکه کانی باره گای خوا بیت، که سی کیش قورئان ده خوینیت و ده می ته ته له ده کات تیایدا و له سه رشانی زه حمه ت و ناره حمه ته، دوو پاداشتی بؤ هه یه.

(۱) رواه البخاري و مسلم، واللفظ للمسلم، وأهل السنن.

چل فەرمۇودەي ناوازەو ئاسان سەبارەت بە فەزلى خويىندى قورئان

فەرمۇودەي شەشم: فەزلى خويىندى قورئان لە نویىزدا:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):

"أَعْلَمُ أَحَدُكُمْ إِذَا رَجَعَ إِلَى أَهْلِهِ أَنْ يَجِدَ فِيهِ ثَلَاثَ خَلِفَاتٍ عِظَامٍ سِمَانٍ").

قۇلۇنامە: نعم. قال: ((فَثَلَاثُ آيَاتٍ يَقْرَأُ بِهِنَّ أَحَدُكُمْ فِي صَلَاتِهِ خَيْرٌ لَهُ مِنْ ثَلَاثٍ خَلِفَاتٍ عِظَامٍ سِمَانٍ ")).

واتە: (أبوهريره) (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دەلى: پىيغەمبەرى خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمۇویەتى: ئايا يەكىكتان پىى خۇشە كاتى گەرایىھە و بۇ مالە وەيان، لەۋى سى وشتى ئاوسى گەورە قەلەو لە مالىيان بىت؟ و تمان: بەلى فەرمۇوی: دە ھەركەسىكىكتان لەنويىزە كەيدا سى ئايىت بخويىنى باشتە بۇي لەسى وشتى ئاوسى گەورە قەلەو.

(٧) {رواه مسلم}.

فرهمندی حه‌وته‌م: فه‌زلی ئه‌وانه‌ی کرده‌وه به قورئان ده‌که‌ن:

عَن النَّوَّاسَ بْنَ سَمْعَانَ طَ، قَالَ: سَمِعْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ:

"يُؤْتَى بِالْقُرْآنِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَأَهْلِهِ الَّذِينَ كَانُوا يَعْمَلُونَ بِهِ تَقْدُمُهُمْ سُورَةُ الْبَقَرَةِ، وَأَلْ عِمْرَانَ" ، وَضَرَبَ لَهُمَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ثَلَاثَةَ أَمْثَالَ مَا نَسِيَتُهُنَّ بَعْدُ، قَالَ: «كَأَنَّهُمَا غَمَّا مَتَانَ، أَوْ ظُلْتَانَ سَوْدَاوَانَ بَيْنَهُمَا شَرْقٌ، أَوْ كَأَنَّهُمَا حَزْقَانٌ مِنْ طَيْرٍ صَوَافَّ، تُحَاجَجَانِ عَنْ صَاحِبِهِمَا».^(۸) وَاتَّه: نهواسى كورى سه معان ده‌لیت: بیستم له پیغه‌مبه‌ری خواوه عَلَيْهِ السَّلَامُ فرموده: (الهروزی دوایدا قورئان و ئه‌وانه‌ی که کرده‌هیان پیکردووه دهیان هیینن و هه‌ردوو سوره‌تی به‌قدره‌و ئال عمران له پیشیانه‌وهن) پاشان پیغه‌مبه‌ری خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ ئه‌و دوو سوره‌تی چوواند به سی نمونه که له بیریانم نه کردووه و بیم نه چونه‌تده‌وه: ئه‌وانیش: ئه‌و دوو سوره‌تی وه کو دوو په‌له هه‌ور، یان دوو سیببه‌ری رهش که له نیوانیاندا نورو روشنایی هه‌یه (یان که لینیک هه‌یه له نیوانه‌دا که له یه کیانی جیاکرده‌تده‌وه)، یان وه کو دووو پوول له بالنده وان که باله کانیان ره‌پ کردیت، دین و بدرگری له خاوه‌نه کانیان ده‌که‌ن.

عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) عَنِ النَّبِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ :

(۸) {رواه مسلم، وأحمد، واللطف لأحمد}.

" مَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَعْمَلُ بِهِ كَمَثَلِ الْأَتْرُجَةِ طَيِّبَةُ الطَّعْمِ طَيِّبَةُ الرِّيحِ وَمَثَلُ الْمُؤْمِنِ الَّذِي لَا يَقْرَأُ الْقُرْآنَ وَيَعْمَلُ بِهِ كَمَثَلِ التَّمَرَةِ، طَيِّبَةُ الطَّعْمِ وَلَا رِيحَ لَهَا " ^(٤) .

واته: له أبو موسى ئه شعهريه وه ^(٥) ئهويش له پيغه مبهري خواهه ^(٦) كه فهه رموده تى: نموونه هى ئه و برواداره كه قورئان ده خوينييت و كرده وه پى ده كات و هك نموونه هى به هيييه ، تام خوش و بون خوش ، نموونه هى ئه و برواداره كه قورئان ناخوينييت و كرده وه پى ده كات و هك خورما وايه ، تام خوش و بى بونه .

ليدوان: ابن القيم دهليت: ئه هلى قورئان ئهوانهن كه زانان به قورئان و كرده وه پيكته ريشن به وه تييدا يه ، ئه گه رچى له دلياندا له بهريان نه كرديت ، بهلام ئه وهشى له بهري ده كات و لىي تى ناگات و كرده وه پى ناكات ئدوا له ئه هلى قورئان ناژمیريت هه رچه نده وه كورىك و راستيي تىر پيكته كانى قورئان راست و دروست ده بكتات و بيه خوينييته وه . ((زاد المعاد)).

^(٤) {رواه البخاري}

چل فهه رموده ناوازه و ناسان سه بارهت به فهه زل و خویندی قورئان

فهه رموده هه شتم: فهه زل خویندی سورهتی (البقره) له

مالدا:

عن أَبِي هُرَيْرَةَ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ:

"لَا تَجْعَلُوا بُيُوتَكُمْ مَقَابِرَ، إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْفِرُ مِنَ الْبَيْتِ الَّذِي تُقْرَأُ فِيهِ سُورَةُ

الْبَقَرَةِ" ^(١٠).

و اته: له ئه بوهوره بيرهه كه پيغه مبهه رى خوا و سَيِّدُ الْمُرْسَلِينَ فهه رموده تي: مالهه كانتان مه كهن به گورستان، چونكه بدراستي شهيتان را ده كات لهه مالهه كه سورهتى به قرهى تىدا دخوينريت.

.(١٠) {رواه مسلم}.

فهه رموده نویمه: فهه زل ئه و كه سهی به ئاشكرا يان به نهینی كورئان ده خويندی:

عن عقبة بن عامر الجهني (رضي الله عنه)، قال: سمعت رسول الله - صلى الله عليه وسلم - يقول :

"الْجَاهِرُ بِالْقُرْآنِ كَالْجَاهِرِ بِالصَّدَقَةِ، وَالْمُسْرُ بِالْقُرْآنِ كَالْمُسْرِ بِالصَّدَقَةِ".^(١١)

واته: له عقبهی کوری عامره و ده لیت: بیستم له پیغه مبهه ری خواوه و بِكَلَّتِهِ که ده یه رموده ئه و كه سهی که قورئان به ئاشكرا (به دنگی به رز) ده خویندیته وه وه کو ئه و كه سه وايه که به ئاشكرا خیرو صهده قه ده کات، وه ئه و كه سه شی که قورئان به نهینی و دنگی نزم ده خویندیته وه وه کو ئه و كه سه وايه که به نهینی خیرو صهده قه ده کات.

(١١) رواه الترمذی، وأبوداود، والنسائی، وأحمد، وقال أبو عیسی الترمذی حسن غریب و صححه الألبانی في المشکة برقم (٢٢٠٢) وفي صحيح الترمذی برقم (٣٠٩٨) وصحيح الجامع برقم (٣١٠٥).

فره‌موده‌ی دهیم: حه‌زکردن له گویگرتن له قورئان:

عن عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مسْعُودٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: قَالَ لِي رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):

((أَقْرَأْ أَعْلَى الْقُرْآنَ)). قَالَ: فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَقْرَأْ أَعْلَيْكَ وَعَلَيْكَ أُنْزِلَ؟ قَالَ: ((إِنِّي أَشْتَهِي أَنْ أَسْمَعَهُ مِنْ غَيْرِي)). فَقَرَأَتُ النِّسَاءَ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغْتُ: [فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ هَؤُلَاءِ شَهِيدًا] [النساء: ٤١] رَفَعْتُ رَأْسِي، أَوْ غَمَرْنَيْ رَجُلٌ إِلَى جَنْبِي، فَرَفَعْتُ رَأْسِي فَرَأَيْتُ دُمُوعَهُ تَسِيلُ " .^(۱۲)

واته: (عبدالله‌ای کوری (مسعود) (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌لی: وتم: ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا قورئان به‌سه‌ر تۆدا بخوینم که بۆ تۆ دابدزیووه؟ فرهموم: ((من حمز ده‌کم له غه‌ی‌ری خوچمه‌وه گویم لیبیت)) منیش سوره‌تی (النساء ام خویند، هه‌تا گه‌ی‌شتمه: فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَىٰ هَؤُلَاءِ شَهِيدًا) سه‌رم هه‌لپی یا پیاویک له‌لامه‌وه ئاماژه‌ی بۆ کردم سه‌رم هه‌لپی ده‌بینم چاوه‌کانی فرمیسکی لی ده‌رژا.

۱۲) رواه البخاري و مسلم، واللفظ لمسلم.

بهشی دووه‌م

ئاداب و ئه حکامه‌کانی قورئان

فره‌موده‌ی یازده‌یه‌م: حه‌س‌وودی پی بردنی خه‌لکی بؤئه‌هلى قورئان:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ: أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:

" لَا حَسَدَ إِلَّا فِي الْثَّتِينِ: رَجُلٌ عَلِمَهُ اللَّهُ الْقُرْآنَ، فَهُوَ يَتْلُوهُ آنَاءَ اللَّيْلِ، وَآنَاءَ النَّهَارِ، فَسَمِعَهُ جَارُهُ، فَقَالَ: لَيْتَنِي أُوتِيتُ مِثْلَ مَا أُوتِيَ فُلَانُ، فَعَمِلْتُ مِثْلَ مَا يَعْمَلُ، وَرَجُلٌ آتَاهُ اللَّهُ مَالًا فَهُوَ يَهْلِكُهُ فِي الْحَقِّ، فَقَالَ رَجُلٌ: لَيْتَنِي أُوتِيتُ مِثْلَ مَا أُوتِيَ فُلَانُ، فَعَمِلْتُ مِثْلَ مَا يَعْمَلُ ".^(۱۲)

واته: حه‌س‌وودی پی بردن دروست نیه مه‌گه‌ر له دوو حالتدا نه‌بیت: پیاویک خوا قورئانی پی به‌خشیبیت و ئه‌ویش به شه‌و و به روز بی‌خوینیت‌هه و دراویسییه‌که‌ی گویی لی بیت و بیت: خوْزگا ئه‌وه‌ی به‌و دراوه به منیش بدرایه و ئه‌وجا ئه‌و چی ده‌کات منیش ده‌مکرد و نه‌نچامم ده‌دا. وه پیاویک خوا گه‌وره مال و سامانیکی پی به‌خشیوه و ئه‌ویش له ریگای خیّر و چاکه و حه‌قدا سه‌رفی ده‌کات، پیاویکیش

۱۲) رواه البخاري.

ده‌لیت: خوژگا ئه‌و ماله‌ی به‌و دراوه به منیش ده‌درا بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و ده‌یکات له خییر و صه‌ده‌قه منیش ده‌مکرد.

فه‌رموده‌ی دوازده‌یه‌م: چونیتی قورئان خویندی پیغه‌مبه‌ری خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ :

عَنْ حُذَيْفَةَ عَلَيْهِ السَّلَامُ ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ " صَلَّى فَكَانَ إِذَا مَرَّ بِأَيَّةَ رَحْمَةٍ سَأَلَ ، وَإِذَا مَرَّ بِأَيَّةَ عَذَابٍ اسْتَجَارَ ، وَإِذَا مَرَّ بِأَيَّةَ فِيهَا تَنْزِيْهٌ لِلَّهِ سَبَّحَ " ^(۱۴) .

واته: له حوزه‌یفده ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ نویشی ده‌کرد، هه‌رکه بگه‌یشتایه به ئایه‌تیک باسی ره‌حمه‌تی خوای بکردايه ئه‌وا داوای ره‌حم و لیخوشبونی ده‌کرد، وه هه‌رکه بگه‌یشتایه به ئایه‌تیک باسی سزاو توله‌ی خوای بکردايه ئه‌وا په‌نای ده‌گرت به‌خوا و داوای پاریزگاری ده‌کرد له‌خوا له سزا، وه هه‌رکه بگه‌یشتایه به ئایه‌تیک باسی پاک و بیگه‌ردى خوای تیدا بوایه ئه‌وا سبحان الله‌ی ده‌کرد.

(۱۴) رواه ابن ماجة، وصححه الألباني في صحيح أبي داود برقم (۸۱۵) و مختصر الشمائل برقم (۲۳۲).

وَعَنْهُ عَلَيْهِ الْكَلَمُ الْمُبِينُ أَنَّهُ صَلَّى إِلَى جَنْبِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ لَيْلَةَ فَقَرَأً، فَكَانَ إِذَا مَرَّ بِأَيَّةٍ عَذَابٍ وَقَفَ وَتَعَوَّذَ، وَإِذَا مَرَّ بِأَيَّةٍ رَحْمَةٍ وَقَفَ فَدَعَا" .^(۱۵)

واته: هدر له حوزه یقه و ده یگیریته و که شه ویکیان له ته نیشت پیغه مبهه ره و ده گرت نویشی کرد ووه، هدر کاتیک که ده گه یشت به ئایه تی سزا ده وهستا و پهناي ده گرت به خوا، و هدر کاتیکیش ده گه یشت به ئایه تی ره حم و به زه بی ده وهستا و ده پارایه وه.

فه رموده سیازده بیهه: نه و ماوهیه که قورئانی تیدا خه تم ده کریت:

عن عبد الله بن عمرو عَلَيْهِ الْكَلَمُ الْمُبِينُ ، أن النبي - صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ - قال له: "اقرأ القرآن في شهر" قال: إني أَجِدُ قُوَّةً، قال: "اقرأ في عشرين" قال: إني أَجِدُ قُوَّةً، قال: "اقرأ في خمس عشرة" قال: إني أَجِدُ قُوَّةً، قال: "اقرأ في عشر" قال: إني أَجِدُ قُوَّةً، قال: "اقرأ في سبع، ولا تزيدنَّ على ذلك".^(۱۶)

واته: له عبد الله ی کوری عه مره و ده لیت پیغه مبهه ری خوا عَلَيْهِ الْكَلَمُ الْمُبِينُ و وتوه: ئهی عبد الله قورئان له مانگیکدا تهوا و بکه، ئه لی: منیش وو تم: من هیزیکم تیدایه که

(۱۵) رواه النسائي، و صححه الألباني

(۱۶) {رواه البخاري و مسلم وأبوداود واللفظ له}.

چل فه رمووده‌ی ناوازه‌و ناسان سه‌باره‌ت به فه‌زل و خویندی قورئان

بتوانم لهوه که‌متر خه‌تمی بکه‌م، ئه‌ویش فه‌رمووی: له بیست رۆژدا ته‌واوی بکه، ئه‌لی: منیش ووت‌م: من هیزیکم تیدایه که بتوانم لهوه که‌متر خه‌تمی بکه‌م، ئه‌ویش فه‌رمووی: له پازده رۆژدا ته‌واوی بکه، ئه‌لی: منیش ووت‌م: من هیزیکم تیدایه که بتوانم لهوه که‌متر خه‌تمی بکه‌م، ئه‌ویش فه‌رمووی: له ده رۆژدا ته‌واوی بکه، ئه‌لی: منیش ووت‌م: من هیزیکم تیدایه که بتوانم لهوه که‌متر خه‌تمی بکه‌م، ئه‌ویش فه‌رمووی: له حه‌وت رۆژدا ته‌واوی بکه و لهوه زیاتری مه‌که.

فه رمووده‌ی چوارده‌یه‌م: سووننه‌ت وایه ئه‌و که‌سه‌ی ده‌گات به ئایه‌تی سه‌جده سوژده ببات:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): "إِذَا قَرَأَ أَبْنُ آدَمَ السَّجْدَةَ فَسَجَدَ اعْتَزَّلَ الشَّيْطَانُ يَمْكُرُ، يَقُولُ: يَا وَيْلَهُ - وَفِي رِوَايَةِ أَبِي كُرَيْبٍ: يَا وَيْلَهُ - أُمْرَأُ أَبْنُ آدَمَ بِالسُّجُودِ فَسَجَدَ فَلَهُ الْجَنَّةُ، وَأُمِرْتُ بِالسُّجُودِ فَأَبَيْتُ فِي النَّارِ" {رواه مسلم}.

واته: (ابوهریره) (صلیلله علیه) ده‌لی: پیغه‌مبه‌ری خوا (صلیلله علیه) فه‌رموویه‌تی: ((ئه‌گه‌ر ئاده‌میزاد ئه‌و ئایه‌تله‌ی خویند که (سوچده‌ای) تیدایه‌و سوچده‌ی برد شه‌یتان دوورده‌که‌ویته‌وهو ده‌گری ، ده‌لی ئای قورت به‌سه‌ر — له‌ریوایه‌تی (ابی کریب)

قوربه‌سه‌رم فه‌رمان کرا به‌ئاده‌میزاد سوچده بیات، سوچده بردو به‌ههشت بۆ ئه‌وه‌و، منیش فه‌رمانم پیکرا که‌سوچده ببهم، رازی نه‌بوم ئاگر بۆ منه.

لیدوان: وه‌کو له راچه‌ی زانایاندا ده‌ردەکه‌ویت سوژده بردن ته‌نها په‌یوهست نیه به سوره‌تی (السجده) وه، به‌لکو بۆ هه‌موو سوژده‌کانه له قورئاندا که ژماره‌یان پازده سوژده‌یه.

فه‌رموده‌ی پازده‌یه‌م: نادره‌ستیتی ده‌نگ به‌رزکردن‌هه‌وهی قورئان خوین
ئه‌گه‌ر ده‌روربه‌ری ئازارده‌دا:

عَنِ الْبَيَاضِيِّ (بَنْجَيْهِ)، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ عَلَى النَّاسِ وَهُمْ يُصْلُونَ وَقَدْ عَلِتْ أَصْوَاتُهُمْ بِالْقِرَاءَةِ، فَقَالَ:

"إِنَّ الْمُصَلِّيَ يُنَاجِي رَبَّهُ عَزَّ وَجَلَّ، فَلْيَنْتُرُ مَا يُنَاجِيَهُ، وَلَا يَجْهَرْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ بِالْقُرْآنِ". {رواه أَحْمَد، وَالنَّسَائِي، وَالبَهْقِي، وَصَحَّحَهُ الْمَيْمَنِي} ۱.

۱: وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ فِي مِشْكَانِ الصَّابِيْحِ بِرَقْمِ: (٣٥/٨٥٦) بِهَذَا الْلَّفْظِ: "إِنَّ الْمُصَلِّيَ يُنَاجِي رَبَّهُ عَزَّ وَجَلَّ، فَلْيَنْتُرُ مَا يُنَاجِيَهُ، وَلَا يَجْهَرْ بَعْضُكُمْ عَلَى بَعْضٍ بِالْقُرْآنِ".

واته: جارييکيان پيغەمبەرى خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ دەرچوو بەسەر خەلکيدا دەگەرا كاتييڭ كەلە نويىزدا بۇون و دەنگييان بەرزا دەكردەوە لە كاتى قورئان خويىندىنە كەياندا لەناو نويىزدا، ئەميسىش فەرمۇسى: لە راستىدا نويىزخويىن قسە لە گەل پەرورەد گارىدا دەكەت، جا با سەيرى ئەو قسە يە بکات كە دەيکات (واته ئاگادار بىچونكە ئەو بە قورئان موناجاتى خوا دەكەت و قسەى لە گەلدا دەكەت، جا دەبىي وريابى كە قورئان بە شىۋازىيکى ناپەسەند نەخويىتىدە، و هەندىكتان دەنگ بەرزا مەكەنەوە بەسەر هەندىيەكى ترتاندا لە كاتى قورئان خويىندىنە كەتىندا.

فەرمودە شازدەيەم: رەوشت و ئاكارى پيغەمبەر عَلَيْهِ السَّلَامُ :

عَنْ قَنَادَةَ قَاتِدَةَ أَتَى عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا فَقَالَ لَهَا يَا أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ أَنْبِئِنِي عَنْ خُلُقِ رَسُولِ اللَّهِ (ﷺ) قَالَتْ يَا أَمْسَتَ تَقْرَأُ الْقُرْآنَ قُلْتُ بَلَى قَالَتْ يَا أَنْ خُلُقُ نَبِيِّ اللَّهِ (ﷺ) كَانَ الْقُرْآنَ " رواه مسلم .

واته: لە قەتادەوە: كە رۆيىشتىووه بۆ لاي عائىشە وپىيى وتوووه: ئەي دايىكى باوهەداران ھەوالىم بەھەرى سەبارەت بە ئاكار و رەوشتى پيغەمبەرى خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ ئەوپىش ووتى: ئايانا قورئان ناخويىتى؟ ووتى: بەلى، ئەوپىش ووتى: دە ئاكارو رەوشتى پيغەمبەرى خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ قورئان بۇوە.

وَ عَنْ سَعْدِ بْنِ هِشَامٍ بْنِ عَامِرٍ، قَالَ: أَتَيْتُ عَائِشَةَ، فَقُلْتُ: يَا أُمَّ الْمُؤْمِنِينَ، أَخْبِرْنِي بِخُلُقِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَتْ: "كَانَ خُلُقُهُ الْقُرْآنُ، أَمَا تَقْرِأُ الْقُرْآنَ، قَوْلَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ: {وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ} [القلم: ٤]" [رواه احمد وهو حديث صحيح].

واته: له سه‌عدی کوری هیشامه‌وه ده‌لیت: چووم بۆ لای عائیشه و وتم: ئهی دایکی باوه‌داران، هه‌والم بده‌ری سه‌باره‌ت به ئاکار و ره‌وشتی پیغه‌مبه‌ری خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ (چون بوروه)، ئه‌ویش ووتی: ره‌وشتی ئه‌و قورئان بوروه (واته قورئان داوای چی ده‌کرد ئه‌و به‌و شیوه‌یه ده‌بورو)، ئایا قورئانت نه‌خویندوقته‌وه، ئه‌و ئایه‌ته‌ی که خوای په‌روه‌ردگار ده‌فرمومیت: {وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ} [واته: ئهی پیغه‌مبه‌ر به‌راستی تو له‌سه‌ر خواو ره‌وشتیکی زۆر جوان و په‌سه‌ند و بی‌وینه و مه‌زنیت.

لیلدوان: ابن کشیر ده‌لیت: واتا پیغه‌مبه‌ری خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ، جی به‌جی کردنی فه‌رمانه کانی قورئان و دوورکه‌وتنه‌وه له نه‌هیه کانی کردزته سروشت و ره‌فتاری خۆی و ته‌بیعه‌تی خودی خۆی واز لی هیناوه له‌بهر ئه‌م مه‌به‌سته مه‌زن، جا بۆیه ئه‌وهی قورئان فه‌رمانی به کردنی بکردا‌یه ئه‌و بی‌دوودلی وازی لی ده‌هیناوه ئه‌م ریبازه‌ی بۆ خۆی کردوووه نه‌هی لی بکردا‌یه ئه‌و بی‌دوودلی وازی لی ده‌هیناوه ئه‌م ریبازه‌ی بۆ خۆی کردوووه سروشتی خۆی، ئه‌مه له‌گه‌ل ئه‌وهی که خوای گهوره چه‌ندین ره‌وشتی جوان و

په‌سنه‌ندیشی تییدا دروست کردبوو وه کو شدم و حه‌یا وسه‌خاودت و ئازایه‌تی و لیبورده‌بی و سنگفراوانی و هه‌موو ره‌وشته جوان و ویستراوه‌کان.....).^۱

فره‌موده‌ی حه‌قده‌یه‌م: دروستیتی خویندنی قورئان به سواری ئاژه‌له‌وه و به ئاوازه‌وه:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مُغَفِّلٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ، قَالَ :

"رَأَيْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَ فَتْحِ مَكَّةَ عَلَى نَاقَّتِهِ، يَقْرَأُ سُورَةَ الْفَتْحِ وَهُوَ يُرَجِّعُ"^۲ {رواه البخاري و مسلم و غيرهما} .

واته:

له (عبدالله) ای کوری (مغفل) (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده‌یوت: پیغه‌مبه‌ر (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌سالی ئازاد کردنی مه‌که‌دا ، به‌سواری ولاخه‌که‌یوه به‌ریگه‌وه سوره‌تی (الفتح) ای ده‌خویند ، به ئاوازه‌وه ده‌یخویند.

^۱ : تفسیر ابن کثیر، سورة القلم.

^۲ : (يرجع) من الترجيع وهو تردید القارئ الحرف من الحلق.

..... چل فه رمودهی ناوازه و ئاسان سه بارهت به فهزل و خویینی قورئان

فه رموده هه ژديه: نادر وستيي سه فه رکدن به قورئانه وه بو خاك
بيباوه ران و دوزمنان ئه گهر ترسى ئه وه هه بwoo بکه وييته دهستيان:
عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (رضي الله عنهما) ، قَالَ :

"نَهَى رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنْ يُسَافِرَ بِالْقُرْآنِ إِلَى أَرْضِ الْعَدُوِّ". {متفق عليه}.

وشه: عبداللہ ی کوری ئیمامی عومنه دهليت: پيغه مبهه ری خوا (ﷺ) ریگری
ده کرد له هه لکرتنی قورئان له کاتی سدهه رکردندا بز خاکی دوژمن.

وفي رواية لمسلم: "لَا تُسَافِرُوا بِالْقُرْآنِ, فَإِنَّ لَا آمِنُ أَنْ يَنَالَهُ الْعَدُوُّ".

وشه: به قورئانه و سه فهر مه کهن بو خاکی دوژمن، چونکه من دلنيا نيم له و هي
قورئان بکه و تته دهستيان.

لیلدوان: زانایان ده لیبن: ئەگەر دلنیابوون لەوەی کە قورئان نادریئنریت یان فرى
نادریئت لەسەر زەھىر یان بىباوەر دەستى لىيئنادات ئەوا دروستە قورئان بېرىتە
خاکىانەوە.

١ : قَالَ أَيُّوبُ : «فَقَدْ نَالَهُ الْعُدُوُّ وَخَاصَّمُوكُمْ بِهِ» .

..... چل فه رمودهی ناوازه و ئاسان سه بارهت به فهزل و خوییندی قورئان

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (صَحِيفَةُ)، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:

"إِذَا قَامَ أَحَدُكُمْ مِنَ الظَّلَّ، فَاسْتَعْجِمْ الْقُرْآنَ عَلَى لِسَانِهِ، فَلَمْ يَدْرِ مَا يَقُولُ، فَلَيُضْطَجِعْ". {رواه مسلم وأحمد وأبوداود وأبي داود ماجة والنسائي وغيرهم} .

واته:

لە ئەبو ھورەيرەوە دەلىت: پىغەمبەرى خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ فەرمۇویەتى: ئەگەر يەكىكتان شەو ھەستا و لە كاتى قورئان خويندە كەيدا لىيى تىك دەچوو (تىكەللى دەكىد)، و بەو ھۆيەوە نەيزانى چى دەلىت، ئەوا با رابكشىت.

لیڈ-دوان:

(فاستعجم) مانای ئەوهىيە كە زمانى گىربكارات و بە ھۆي ئەوهى كە زۆر خەھى دىت نەزانى چى دەلىت ئەوا لهوكاتەدا دەبىت واز لە قورئان خويىندن بەپىتىت و راپكشىت.

فه رموده بیسته م: ووتهی ئه و كه سهی قورئانی به سه ردا ده خویندیت بۇ قورئان خوین کە پىیى بلى: به سه:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ، قَالَ: قَالَ لِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

«أَفْرُأُ عَلَيَّ»، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، أَقْرَأُ عَلَيْكَ، وَعَلَيْكَ أُنْزَلَ، قَالَ: «نَعَمْ» فَقَرَأْتُ سُورَةَ النِّسَاءِ حَتَّى أَتَيْتُ إِلَى هَذِهِ الْآيَةِ: {فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ، وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هُؤُلَاءِ شَهِيدًا} [النساء: ٤١]، قَالَ: «حَسْبُكَ الْآنَ» فَالْتَّفَتَ إِلَيْهِ، فَإِذَا عَيْنَاهُ تَذْرِفَانِ " . {رواه البخاري} .

واته:

(عبدالله) ای کوری (مسعود) (صلی اللہ علیہ وسلم) دهلى: پىغەمبەرى خوا (صلی اللہ علیہ وسلم) پىیى فه رموم:

((قورئانم بۇ بخوینىنه)) دهلى: و تم: ئەى پىغەمبەرى خوا قورئان بۇ تو بخوینىم كە بۇ تو دابەزىبۇوه؟ فه رمومى: ((بەللى)) منىش سورەتى (النساء) م خوينىد، هەتا كە يىشتمە ئەم ئايىتە: {فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَا بِكَ عَلَى هُؤُلَاءِ شَهِيدًا} پاشان فه رمومى: ((تا ئىرە به سه)) سەيرىم كرد بىنىم چاوه كانى فرمىيىسلىكى دەرېشت.

بهشی سییه م

ئه و فهه رمودانه هاتوون سه بارهت به فهه زل لە بەرگردنی قورئان و پاداشتی خاوه نە کانیان

فهه رموده بیست و یە کەم: ئه وە قورئان فېرده بیت و خە لکى تریش فېر
دەکات لە باشتىنی ئەم ئومەمەتە و چاکتىنیتى:

عَنْ أَبِي عَبْدِ الرَّحْمَنِ السُّلَمِيِّ، عَنْ عُثْمَانَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ قَالَ: "خَيْرُكُمْ مَنْ تَعْلَمَ الْقُرْآنَ وَعَلِمَهُ". {رواه البخاري} .

واته: لە أبى عبدالرحمنى سولە مىيە وە ئە ويىش لە عوسمانى كورى عە ففاندە وە (چىلەنچى)
دە گىرىيەتە وە كە پىغەمبەرى خوا گۈچەنلەن فهه رمودىيەتى: خىر ترىنستان ئەوانەن كە قورئان
فېرده بن و فيرى خە لکىشى دە كەن.

وفي رواية عند البخاري والترمذى: عَنْ عُثْمَانَ بْنِ عَفَّانَ، قَالَ: قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "إِنَّ أَفْضَلَكُمْ مَنْ تَعْلَمَ الْقُرْآنَ وَعَلِمَهُ". واته: باشتىنستان
ئەوانەن كە قورئان فېرده بن و فيرى خە لکىشى دە كەن.

أبو عبد الرحمن سوله‌مى (بهره‌حمدت بیت) ده‌لیت: ئەم فەرمۇودەيە بۇ كە منى
لەم شوینەدا دانىشاند. ئەم زانايىيە بۇ ماوهى چل سال خەلکى فيرى قورئان دەكىد لە
مزگۇرتى كوفەدا.

فەرمۇودە بىست و دووەم: بەرزى پلەوپايىه‌ي ئەھلى قورئان ئەگەرچى

كۆپەش بن:

أَنَّ نَافِعَ بْنَ عَبْدِ الْحَارِثِ لَقِيَ عُمَرَ بْنَ الْحَطَّابِ بِعُسْفَانَ، وَكَانَ عُمَرُ اسْتَعْمَلُهُ
عَلَى مَكَّةَ، فَقَالَ لَهُ عُمَرُ مَنِ اسْتَخْلَفَتْ عَلَى أَهْلِ الْوَادِيِّ؟ قَالَ: اسْتَخْلَفْتُ عَلَيْهِمُ
ابْنَ أَبْزَى، فَقَالَ: وَمَا ابْنُ أَبْزَى؟ فَقَالَ: رَجُلٌ مِنْ مَوَالِيْنَا، فَقَالَ عُمَرُ اسْتَخْلَفْتَ
عَلَيْهِمْ مَوْلَى؟ فَقَالَ: إِنَّهُ قَارِئُ لِكِتَابِ اللَّهِ عَالَمٌ بِالْفَرَائِضِ قَاضٍ، فَقَالَ عُمَرُ أَمَا إِنَّ
نِبِيَّكُمْ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَدْ قَالَ: «إِنَّ اللَّهَ يَرْفَعُ بِهَذَا الْكِتَابِ أَقْوَامًا وَيَنْهَا
آخَرِينَ». {رواه مسلم وأحمد واللفظ لأحمد}.

واته: لە نافعى كورى عبدالحارسەوە كە لەناوچەي عوسفان گەيشت بە پىشەوا
عومەرى كورى خەتتاب (خەنچە)، كە پىشەوا عومەر ئەم كەسەي كىدبووە كاربەدەست
بەسەر مەككەوە، پىشەوا عومەر پىي ووت: چ كەسىكت لە دواى خۆت كردۇوە بە
كاربەدەستيان؟ ئەوپىش ووتى: إِبْنُ أَبْزَى، پىشەوا عومەرىش ووتى: إِبْنُ أَبْزَى كىي يە؟

ئه ويش ووتى: كۆيله يه كه له كۆيله كانغان، عومهريش پىيى ووت: ئايا تو كۆيله يه كت كردوته كاربىد دهستيان؟! ئه ويش ووتى: بهلى، چونكە ئه و كەسە خوينهري قورئانه و زانايىه به فدرزه كان، عومهريش ووتى: پىغەمبەرە كەتانا عليه السلام فهه رمودىه تى: " خواى گەورە به هۆى ئەم قورئانه و خەلکانىك بەرز دەكتەوه (پايىدە بەرزىيان دەكت) و خەلکانىكىشى به هۆيە و دادە بەزىنېت.

فهه رموده بىست و سى يەم: ئەھلى قورئان ئەھلى تايىهتى خواى گەورەن:

عَنْ أَنَسٍ (تَعَالَى) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «إِنَّ اللَّهَ أَهْلِينَ مِنَ النَّاسِ» قَالَ: قِيلَ: مَنْ هُمْ يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ قَالَ: «أَهْلُ الْقُرْآنِ هُمْ أَهْلُ اللَّهِ، وَخَاصَّتُهُ» . {رواه النسائي وصححه الألباني} .^۱

واتە: ئەنهسى كورى مالك دەلىت: پىغەمبەرى خوا عليه السلام فهه رمودىه تى: خواى گەورە كۆمەلە كەسانىكى ھە يە لەناو خەلکىدا. وتران: ئەوانە كىن ئەى پىغەمبەرى خوا؟ ئه ويش فهه رمودى: ئەھلى قورئان، ئەوان ئەھلى تايىهتى خواى گەورەن.

^۱ : صححه الألباني في: صحيح الترغيب و الترهيب برقم (١٤٣٢/١٨).

فهه رموده بیست و چهارم: فهه زل خاوهن قورئان کاتیک دهرواته

بهه شته وه

عن عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍو (رضي الله عنه)، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "يُقَالُ لِصَاحِبِ الْقُرْآنِ: اقْرأْ، وَارْتَقِ، وَرَتَّلْ كَمَا كُنْتَ تُرَتَّلُ فِي الدُّنْيَا، فَإِنَّ مَنْزِلَكَ عِنْدَ أَخِرِ آيَةِ تَقْرُؤُهَا" " {رواه أَحْمَدُ وَالْتَّرمِذِيُّ وَأَبُو دَاوُدُ النَّسَائِيُّ وَقَالَ أَبُو عَيْسَى: هَذِهِ حَدِيثُ حَسْنَةٍ صَحِيقٍ وَصَحَّحَهُ الْأَلْبَانِيُّ} ۖ ۖ

واته: عبد الله کوری عه مر (رضي الله عنه) ده لیت: پیغه مبه ری خوا عَلَيْهِ الْكَلَمُ الْمُبِينُ فهه رموده تهی: له روژی دوايیدا به خاوهن قورئان ده و تریت: بخوینه وه و به رز به ره وه، بخوینه وه وه کو چون له دونیادا ده تخوینده وه، چونکه پله و پایه ته کوتا ئایه تدایه که ده بخوینیت وه.

فهه رموده بیست و پینجهم: فهه زل نه و که سهی قورئانی له به ره و نه و پاداشتہ گه و رهیه که هه یه ته

عن بُرْيَدَةَ (رضي الله عنه)، قَالَ: كُنْتُ جَالِسًا عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، فَسَمِعْتُهُ، يَقُولُ: "إِنَّ الْقُرْآنَ يَأْتِي صَاحِبَهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ حِينَ يَشَقُّ عَنْهُ قَبْرُهُ كَالَّجْلِ

۱: حسنی الابنی فی مشکاة المصایب برقم: (۲۱۳۴/۲۶).

الشَّاحِبِ، فَيَقُولُ لَهُ: هَلْ تَعْرِفُنِي؟ فَيَقُولُ: مَا أَعْرِفُكَ، فَيَقُولُ: أَنَا صَاحِبُ الْقُرْآنِ الَّذِي أَظْمَانُكَ بِالْهُوَاجِرِ، وَأَسْهَرْتُ لَيْلَكَ، وَإِنَّ كُلَّ تَاجِرٍ مِنْ وَرَاءِ تِجَارَتِهِ،
وَإِنَّكَ الْيَوْمَ مِنْ وَرَاءِ كُلِّ تِجَارَةٍ، فَيُعْطَى الْمُلْكَ يِمِينَهُ، وَالْخُلُدَ بِسِمَالِهِ، وَيُؤْضَعُ
عَلَى رَأْسِهِ تَاجُ الْوَقَارِ، وَيُكْسَى وَالدَّاهُ حُلْتَنْ لَا يَقُومُ كُلُّ أَهْلِ الدُّنْيَا، فَيَقُولُانِ: يِمْ كُسِينَا هَذَا؟ فَيَقُولُ كُلُّهُمَا: بِأَخْذِ وَلَدِكُمَا الْقُرْآنَ، ثُمَّ يُقَاتَلُ: أَقْرَأْ وَاصْعَدْ فِي دَرَجِ
الْجَنَّةِ وَغُرْفَهَا، فَهُوَ فِي صُعُودٍ مَا دَامَ يَقْرَأُ هَذَا كَانَ أَوْ تَرْتِيلًا". {رواه أَحْمَدُ وَابْنُ

ماجة وصححه الهيثمي وابن كثير في تفسيره والسيوطى والألباني في السلسلة الصحيحة برقم: ٢٨٢٩.

واته: بورهیده ئەلیت: لەلای پیغەمبەرى خوا دانىشتىبۇوم گۆيىم لىبۇو
فەرمۇسى: لەرۆژى دوايىدا قورئان لە وىئىھى پىاۋىيکى رەنگ گۆپاوى ھىلاك دىتت بۇ
لای ھاولەكەھى ئەو كاتىمى كەلە لە گۆرەكەھى دىتتە دەرەوە وپىتى دەلیت: ئا يَا
دەمناسىتە وە؟ كابرايش دەلیت: نەخىر ناتناسىمەوە، ئەوپىش دەلیت: من ھاولەكە تم
قورئام، ئەو قورئانەي كە بە رۆژ تىنۇو قۇم دەكەد و بەشەو نەمەدەھىشت بخەوى
(بەھۆى منەوە شەونخۇنیت دەكەد)، وە لەپاستىدا ھەمۇو بازىرگانىيەك لە دواي
بازىرگانىيەكە وەپەتى، وە ئەمەرۆ تۆ لە پاش ھەمۇو بازىرگانىيەكە وەپەت، مولىك و سامان

ده دریته لای راستی و نه مری و مانه وش لای چه پی، و تاجی گهوره بی و ریز و شکویش ده کریته سه ری و دوو جلو به رگی خشلینیش ده کرینه بدر دایک و باوکی، که ئه هلی دونیا ناتوانن نرخ وبه ها که دیاری بکهن (یاخود ئوهند بە نرخن ئه گه ر بخیریه سه ر دونیا ئه هلی دونیا ناتوانن پیوهی راوه ستن لە بەر قورسی و گران بەهاییه که) و تراویشه و اته هه مسو ئه هلی دونیا ناتوانن بە ها که بدهن ئه گه ر نرخیان بۆ دیاری بکریت، جا لە وکاته دا دایک و باوکه که ده لیین: بە هۆی چیه وه ئیمه ئه م جلو به رگه مان لە بەر کرا؟ پییان ده و تریت: بە هۆی ئوهی که مندالله که تان ئه هلی قورئان بوو، پاشان پیی ده و تریت: بخوینه و بە رزبه ره و بە ناو ژوره کانی بە هەشتدا، ئه ویش بە رددوام لە بە رزبونه و دایه مادام قورئان بە پەلە یاخود بە هیواشی ده خوینیت.

لیلداون: زانایان ده لیین: (کالرجل الشاحب) و اته پیاویکی رەنگ وجه سته گۆراو بە هۆی هۆکاریکه وه کو نه خۆشی یان سە فەر و هاو شیوه کانی، دوورنیه که بە و شیوه یه دەر دە کە ویت بۆ پیشاندانی حالتی خاوه نه کە یە تى لە دونیادا که ئه ویش بە هەمان شیوه بە هۆی قورئانه وه هیلاک بوو، یاخود بۆ ئوه ویه که چۆن ئەو لە دونیادا بە هۆی قورئانه وه ئاوا ماندوو بوو لە وکات دشدا قورئان لە هەولە داندا بۆ خاوه نه کە هیلاک دە بیت لە رۆژی دوا بیدا هە تا پلەی بە رز و شوینی ئاسو و دە بۆی مسو گەر دە کات.

چل فرهموده‌ی ناوازه‌و ناسان سه‌باره‌ت به فه‌زل و خویندنی قورئان

فرهمنوده‌ی بیست و شهشتم: ریز و شکوی نه‌هله قورئان و دوورکه‌وتنه‌وه له

نه‌زیه‌ت و نازاردانیان:

عن آبی موسی‌الأشعري (رضی‌الله‌عنه) ، قال: قال رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

"إِنَّ مِنْ إِجْلَالِ اللَّهِ إِكْرَامَ ذِي الشَّيْبَةِ الْمُسْلِمِ، وَحَامِلِ الْقُرْآنِ غَيْرُ الْعَالِي فِيهِ وَالْجَافِي عَنْهُ، وَإِكْرَامَ ذِي السُّلْطَانِ الْمُقْسِطِ".

{رواہ أبو داود والیهقي وحسنہ الالباني} ^۱

واته: له ئهبو موسای نه‌شعه‌ریه‌وه ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ فرهمنودی: له ریزگرتنی خواهیه ریزگرتن له موسلمانیکی به‌ته‌مهن و که‌سیک قورئانی له‌به‌ربیت به‌مرجیک زیاده‌رؤیی نه‌کردبیت تییدا و پشتیشی لی نه‌کردبیت و پشتگویی نه‌خستبیت و هه‌روه‌ها ریزگرتن له کاربیده‌دستیکی دادپه‌روهه.

۱: حسنہ الالباني فی صحيح الجامع برقم: ۲۱۹۵ ، والمشکاة برقم: ۴۹۷۲ ، وصحیح الترغیب (۱/۹۳).

بهشی چواردهم

ئه‌و فه‌رمودانه‌ی هاتوون سه‌باره‌ت به پیداچوونه‌وهی
له‌به‌رکردنی قورئان و وابه‌سته‌بوون پیشیه‌وه

فه‌رموده‌ی بیست و حده‌وته‌م: وابه‌سته‌بوون به قورئانه‌وهو
و بهیر خوختنه‌وهی:

عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ (رضي الله عنه)، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ:

"تَعَااهَدُوا الْقُرْآنَ، فَوَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ هُوَ أَشَدُ تَفَصِّيًّا مِنَ الْإِبْلِ فِي عُقُلِهَا".

{متفق عليه}.

واته: ئه‌بوموسای ئه‌شعدری ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فه‌رموموی: زۆر
په یوهست بن به قورئانه‌وه و و بهیر خوختانی بهیننه‌وه به دهورکردنه‌وهی، چونکه سویند
به‌وهی گیانی منی به دهسته قورئان زووتر له‌دهست ده‌چیت له ووشتر له‌په‌ته که‌ی خوی
که پیشی به‌ستراوه‌ته‌وه.

چل فرهموده‌ی ناوازه‌و ناسان سه‌باره‌ت به فه‌زل و خویندی قورئان

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عُمَرَ (عَلَيْهِ السَّلَامُ) أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: "إِنَّمَا مَثَلُ صَاحِبِ
الْقُرْآنِ كَمَثَلِ الْإِبْلِ الْمُعَقَّلَةِ، إِنْ عَاهَدَ عَلَيْهَا أَمْسَكَهَا، وَإِنْ أَطْلَقَهَا ذَهَبَتْ". {متفق
عليه}.

(عبدالله‌ای کوری (عمر) (عَلَيْهِ السَّلَامُ) ده‌لیز: پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموده‌یه‌تی:
خاوهن قورئان ودک خاوهنی وشتی به‌ستراوه ودهایه، ئه‌گهر چاودی‌ری بکات
رایده‌گریت، ئه‌گهر به‌ریشی بدادت ده‌روات.

فه‌رموده‌ی بیست و هده‌شتم: په‌یوه‌ست بون به‌قورئانه‌وه به‌شه و روز
ئه‌گهرنا بیرده‌چیت‌هوه:

عَنْ مُوسَى بْنِ عُقْبَةَ عَنْ نَافِعٍ عَنْ أَبِنِ عُمَرَ طَقَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):
"وَإِذَا قَامَ صَاحِبُ الْقُرْآنِ فَقَرَأَهُ بِاللَّيْلِ، وَالنَّهَارِ ذَكَرَهُ، وَإِذَا لَمْ يَقُمْ بِهِ نَسِيَّهُ
". {رواه مسلم}.

واته: له‌ابن عومه‌ره‌وه ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه‌رموده‌یه‌تی: ئه‌گهر خاوهن
قورئان (ئه‌وه که‌سه‌ی قورئانی لبه‌ره) هه‌ستا به خویندنه‌وهی قورئان به شه و روز

چل فه‌رموده‌ی ناوازه‌و ئاسان سه‌باره‌ت به فه‌زل و خویندى قورئان

ئدوا بىرى ده كەۋىتىدەوە لە مىشكىدا دەمىننەتىدەوە، وە ئەگەرىش ھەلنىسا بەو كاره ئەوا بىرى دەچىتىدەوە.

لىيْدوان:

ئەو فه‌رمودانەي كە ھەرەشەئامىزىن و ھاتۇن دەربارەي ئەو كەسەي قورئان لەبەرەكەت و پاشان بىرى دەچىتىدەوە ئەوا بە گەرۇگولى دەگاتەوە خواى پەرەردەگار فه‌رمودەگەلىيْكى لازىن و صحىح نىن، بەلّكۈ سەختىرىن بى بەشىوون بۇ ئەو كەسەي كە خواى گەورە منەتى ناوه بەسىرىيەوە و توانىيەتى قورئان لەبەرەكەت و چىز و لەزەت وەربگەرىت و رووى پى نورانى بىت و پاشان بەھۆى كەمەتەرخەمى و تەمبەلى خوېيەوە بىرى دەچىتىدەوە، ئەوا لەراستىدا وەرگەرتىنەوە قورئانە كە لىي بەھۆى تەمبەلىيەوە و شايىستەنەبۇونى بۇ تەوهى بىتى خاوهنى قورئان ئانەوە بى بەش بۇوە، ولاحول ولا قوة إلا بالله.

چل فه رموده ناوازه و ناسان سه بارهت به فه زل و خویندی قورئان

فه رموده بیست و نویم: کاتیک ئایه تیک یان سوره تیک بیرده چیته و چی ده لیت:

عَنْ أَبْنَ مَسْعُودٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ): قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

"لَا يَقُلُّ أَحَدُكُمْ نَسِيَّتُ آيَةَ كَيْتَ وَكَيْتَ، بَلْ هُوَ نُسَيَّ" . {رواه البخاري و مسلم}.

واته: له ابن مسعوده ده لیت: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) فه رموده تی: کهستان
نه لیت ئایه تی ئه وه و ئه وه بیرچوته وه، به لکو له بیری براوه ته وه.

وَعَنْهُ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، يَقُولُ :

"بِئْسَمَا لِلرَّجُلِ أَنْ يَقُولَ نَسِيَّتُ سُورَةَ كَيْتَ وَكَيْتَ، أَوْ نَسِيَّتُ آيَةَ كَيْتَ وَكَيْتَ،
بَلْ هُوَ نُسَيَّ" . {رواه مسلم}.

واته: له ابن مسعوده ده لیت: بیستم له پیغه مبه ری خواه (ﷺ) که ده فه رموده
چهند خراپه که سیک له ئیوه بلیت، سوره تی ئه وه و ئه وه له بیرچووه یان ئایه تی ئه وه و
ئه وه له بیرچووه به لکو له بیری براوه ته وه.

بهشی پینجهه

ئه و فهه رمودانه هاتوون سه بارهت به ریگه دان به ده نگخوشردن له کاتی خویندی قورئاندا

فهه رموده سی یهم: جوانکردن و خوشکردن و دهندگ له کاتی قورئان
خویندندادا به گویره توانا:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: "مَا أَذِنَ اللَّهُ لِشَيْءٍ مَا أَذِنَ لِنَبِيٍّ
يَتَغَنَّى بِالْقُرْآنِ" . {متفق عليه ولله لفظ للبخاري} .

واته: له أبو هریره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له پیغه مبه ره وه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) که فهه رموده تی: خوا مؤله تی
به هیچ شتیک نه داوه وه ک ئه وهی مؤله تی به پیغه مبه ریکی داوه قورئان به دهندگ وه
بخوینیت. و تراویشه واته: خوا گهوره گویی بۆ هیچ شتیک له قسهی خه لکی
نه گرتووه ئه وهندی گویی گرتووه بۆ قورئانیک که به دهندگ خوشیه وه بخوینیت وه!

۱: ئه مه مانای ئه وه نیه که خوا گهوره سیفه تی (گوی) ی هه بیت، ئه هلی سوننه نه فی ئه و
سیفه ته ناکهن و اسباتیشی ناکهن له بئر ئه وهی به لکهی له سه رنه هاتووه، بؤیه به و شیوه یه و هرمان
گیپا چونکه له زمانی کوردیدا بۆ ووشهی (استماع) گوی گرتن به کاردیت. مه بسته که لیرده دا
(بیستنه) نه وهک خودی و شهی گوی.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

"لَيْسَ مِنَّا مَنْ لَمْ يَتَغَنَّ بِالْقُرْآنِ" . {رواه البخاري} .

واته: له أبو هريره و (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده لیت: پیغه مبهه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهه رموده تی: ئدهه ده نگخوش نه کاته و هو به ده نگه وه قورئان نه خوینیت ئهوا له ئیمه نیه.

لیلدوان: وشهی (ليس منا) واته له سهه رینمدونی و ریبازی ئیمه نیه.

عَنِ الْبَرَاءِ بْنِ عَازِبٍ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "رَبِّنَا الْقُرْآنَ بِأَصْوَاتِكُمْ" . {رواه احمد و أبو داود و ابن ماجه والدارمي وصححه الألباني} .

واته: له به رائی کوری عازب و (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده لیت: پیغه مبهه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهه رموده تی: قورئان جوان بکنه وه و بی رازی ننه وه به ده نگه کانتان.

١: صححه الألباني في صحيح الترغيب والترهيب برقم (١٤٤٩) وغيرها.

چل فهه رموده ناوازه و ناسان سه بارهت به فهه زل و خويندې قورئان

فهه رموده سی و يه کهه: ستایش کردنی که سیک ئه گهه ر شایسته بیت و
ئه گهه ری توش بون به فیتنه لی دووریت:

عَنْ أَبِي بُرْدَةَ، عَنْ أَبِي مُوسَى (رضي الله عنه) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لِأَبِي مُوسَى:

"لَوْ رَأَيْتَنِي وَأَنَا أَسْتَمِعُ لِقِرَاءَتِكَ الْبَارِحَةَ، لَقَدْ أُوتِيتَ مِزْمَارًا مِنْ مَرَأِيمِ آلِ دَاؤَدَ"

". {رواه البخاري و مسلم}

واته: له أبی بردوه له (ابو موسی)وه (رضي الله عنه) ده لی: پیغه مبهه ری خوا (رضي الله عنه) به (ابو موسی)ای فهه رموده کاشکی ئه مشهه و بت بینايم که چون گویم بو خويندنه و کهه شل کر دبوو، به راستی سازو ئوازیت له ساز و دنگ خوشیه کانی (داود)ات پیدراوه.

له گیرانه و یه کی تردا لای ابن حبان هاتووه که ئه بو موسا به پیغه مبهه ری خوا (رضي الله عنه) ده لیت: ئه گهه بیانیبا یه گویم لی ده گری ئه وا زیاتر دنگم بوت خوش ده کر دوه.

وقد سألتُ شيخنا المحدث عبد الله السعد عن روایة ابن حبان فقال: " لا بأس بها ."

چل فهه‌رموده‌ی ناوازه‌و ئاسان سه‌باره‌ت به فه‌زل و خویندی قورئان

لېدوان: پېشەوا تەبەرانى باسى ئەوه دەکات كە عومەرى كورپى خەتاب (بەلۇغە)

بە ئەبوموسای وتۇوه: پەروەردگارمان بىرخەرەوه، ئەبو موسايش قورئانى بۆ خویندۇون و دەنگى بۆيان خوش كردىتەوه، و پېشەوا عومەرىش ووتويەتى: ئەوهى دەتوانىت قورئان خوش بخوینىتەوه وە كو ئەبوموسا با بىخوینىتەوه. {و كىدا رواه اين جان بلفظ آخىر}.

بهشی شهشهم

ئه و فه رموودانه‌ی هاتوون سه‌باره‌ت به ئىخلاص
و پالفتە‌کردنی کاروکرده‌و كان تەنها بۆ خوا

فه رمووده‌ی سی و دووهم : ئه وهی لە قورئان خویندنه‌کەی نیهەتی دیایی و
پیش چاوی بیت :

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ (رضي الله عنه) فِي الْحَدِيثِ الطَّوِيلِ قَالَ، سَمِعْتُ رَسُولَ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: "إِنَّ
أَوَّلَ النَّاسِ يُقْضَى يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَلَيْهِ رَجُلٌ وَرَجُلٌ تَعْلَمَ الْعِلْمَ وَعَلَمَهُ، وَقَرَأَ
الْقُرْآنَ، فَأَقِيَّ بِهِ فَعْرَفَهُ نِعَمَهُ فَعَرَفَهَا، قَالَ: فَمَا عَمِلْتَ فِيهَا؟ قَالَ تَعْلَمْتُ الْعِلْمَ
وَعَلَمْتُهُ، وَقَرَأْتُ فِيهِ الْقُرْآنَ، قَالَ: كَذَبْتَ، وَلَكِنَّكَ تَعْلَمْتَ الْعِلْمَ لِيُقَالَ عَالَمٌ
وَقَرَأْتَ الْقُرْآنَ لِيُقَالَ هُوَ قَارِئٌ، فَقَدْ قِيلَ، ثُمَّ أَمِرَ بِهِ فَسُحِبَ عَلَى وَجْهِهِ حَتَّى
الْقِيَامَةِ فِي النَّارِ". {رواہ مسلم} و غيره وهذا جزء من الحديث.

واته: لە أبو هریره‌و (رضي الله عنه) دەلیت: بیستم لە پیغەمبەرى خواوه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) كە
فه رموویه‌تى: يە كەمین كەسى دادگایى دەكىيەت لە رۆژى دوايىدا پياوېكە فيرى
زانست بۇوه و خەلکىشى فيرکردووه و قورئانى خويندووه، ئه وىش دەھىنرىيەت و باسى

ناز و نیعمه‌تی خویی بۆ ده‌کات و پیّی ده‌ناسیئنی ئه‌ویش دانی پیّدا ده‌نیت، ده‌فهه‌رمویت: دهی باشە چیت تیّدا کردووه؟ ئه‌ویش ده‌لیّ: فیّری زانست بوم و خەلکیشم فیّرکردووه و لەبەر خاتری تۆیش قورئانم خویندوه، ده‌فهه‌رمویت: درۆت کرد بەلکو بۆ ئه‌ووه فیّری بويت تا پیّت بلیّن زانایه، قورئانیشت خویندوه تا پیّت بلیّن قورئان خوینه ئه‌ویشست (لەدونیادا) پیّ و تراوه. پاشان فەرمانی پیّ ده‌کریت کیش ده‌کریت دەمەو روو ھەتا فری دەدریتە ناو ئاگرەوه.

لیّدوان: لەم فەرمووده‌یدا ئه‌وی لیّی ده‌فامری ئه‌ویه کە ھانی موسلمانان ده‌دات کاروکرده‌و کانیان بەته‌نها بۆ خوا بکەن و نیه‌تیان ساغ بکەن‌ووه بۆ خوا، لەراستیدا کەسانیکم بینیوھ کە وازیان لە لەبەرکردنی قورئان ھیناوه کاتیّک ئەم فەرمووده‌یه یان خویندۇتەوە یان بیستویانه، بۆیه پیّویسته ئەم فەرمووده‌یه نەبیتە پیّگر و کۆسپ لەوازھینان لە لەبەرکرنی قورئان بەلکو لەسەریه‌تی نیه‌تی خوی پاک و پاڭتە بکات‌ووه و خوی ئاماده‌ساز بکات بۆ ئەو کاره، چونکە بەندەی چاکە کار ئه‌ویه کە نیه‌تی پیّک و راست ده‌کات‌ووه و داواش لە خوا ده‌کات کە سەرکەوت‌تۇوی بکات بۆ ئەو کاره چونکە خوا کەس بىّ ئومىد ناکات کە داواي لىّ بکریت، وە ھەر خوا جىڭگاى راژ و نيازمانە.

فه رموده سی و سی یه م: قورئان به لگه یه بوت یان به لگه یه به سه رته وه:

عَنْ أَبِي مَالِكِ الْأَشْعَرِيِّ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ):

"وَالْقُرْآنُ حُجَّةٌ لَكَ أَوْ عَلَيْكَ. كُلُّ النَّاسِ يَعْدُونَ، فَبَاعَ نَفْسَهُ: فَمُعْتَقُهَا أَوْ

مُؤْيَقُهَا". {رواه مسلم و غيره}

(ابومالک الاشعري) (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ده لی: پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فه رموده: قورئان به لگه یه بوت یان به لگه یه له سه رت، خه لکی هد مه دیان زوو ده رون خویان ده فرؤشن، به وهش یان خوی رزگار ده کات، یان خوی تیاده بات. {واته: یان خوی به خوا ده فرؤشی و فه رمانه کانی جی به جی ده کات و خوی رزگار ده کات، یان خوی به شهیتان ده فرؤشی و فه رمانه کانی جی به جی ده کات و خوی تیاده بات}.

بهشی حه وتهم

ئه و فهه رمودانه هاتوون سه بارهت به فهه زل ههندیک له سورة ته کان

فهه رموده سی و چواردهم: فهه زل سورة تی فاتیحه:

عَنْ أَبِي سَعِيدِ بْنِ الْمُعْلَى (رضي الله عنه)، قَالَ: كُنْتُ أُصَلِّي، فَدَعَانِي النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَلَمْ أُجِبْهُ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ إِنِّي كُنْتُ أُصَلِّي، قَالَ: "أَلَمْ يَقُلِ اللَّهُ أَسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ؟" ، ثُمَّ قَالَ: «أَلَا أَعْلَمُكَ أَعْظَمَ سُورَةً فِي الْقُرْآنِ قَبْلَ أَنْ تَخْرُجَ مِنَ الْمَسْجِدِ»، فَأَخَذَ بِيَدِي، فَلَمَّا أَرَدْنَا أَنْ نَخْرُجَ، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنَّكَ قُلْتَ: «أَلَا أَعْلَمُكَ أَعْظَمَ سُورَةً مِنَ الْقُرْآنِ» قَالَ: «الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، هِيَ السَّبْعُ الْمَثَانِي، وَالْقُرْآنُ الْعَظِيمُ الَّذِي أُوتِيْتُهُ» . {رواه البخاري}.

واته: له ئه بى سعیدى موعده لاده دهلىت: نويژم ده کرد، پىغەمبەرى خوا ئەنچەن
بانگى کردم و وەلامم نەدايەوە، منيش وتم: ئهى پىغەمبەرى خوا نويژم ده کرد،
ئه ويش فهه رمومى: ئايَا خواي گەورە نەيفەرمۇوه: ﴿ئەي ئەو كەسانەي باوهەرتان ھىنناوه
وەلامى خواو پىغەمبەر بەدەنەوە كاتىك بانگتان دە كەن﴾؟، پاشان فهه رمومى: ئايَا
مەزىتىن سورەتت پى نەلىم پىش ئەوهى لە مزگەوت بچىتە دەرەوە؟ دەستى گرتم، و

کاتیک ویستمان بچینه دهره‌وه، ووتم: ئهی پیغه‌مبه‌ری خوا تۆ و‌ت، مەزنترین سوره‌تت پی ده‌لیم، ئه‌ویش فه‌رمووی: الحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، بربیتیه له و حه‌وت ئایه‌تەی که زۆر دووباره ده‌بیت‌تەو (الله‌نویش‌کاندا) و ئه‌و قورئانه‌ی گه‌وره‌یه‌ی که پیم دراوه.

لی‌دوان: سوره‌تی فاتیحه پایه‌یه که له پایه‌کانی نویش و‌کو چون له پیغه‌مبه‌ری خواوه عَلَيْهِ السَّلَامُ هاتووه، وه نویش دروست نیه به‌بی خویندنی ئه‌و سوره‌ت، بۆیه پیویسته له‌سەر موسلمان که خویندنەوە که‌ی راست و دروست بکاته‌وه بۆ خویندنی سوره‌تی فاتیحه له‌سەر ده‌ستی مامۆستایه کی مۆلەت پی‌دراو له قورئاندا به‌بی زۆر رۆچوون و سەرلە خوتیکدان، وه ئه‌ی برای به‌ریزم هیچ ریکریه‌ک نیه له‌وهی که بۆ ماوه‌ی هەفتەیه‌ک یان مانگیک سەرقال بیت به راستکردنەوە خویندنەوەی سوره‌تی فاتیحه، تەنانه‌ت پیشەوا ابن عشیمین (رحمه الله) ده‌لیت: ئه‌گەر کەس نه‌بتو فاتیحه‌ی فیربکات مە‌گەر به پاره نه‌بیت و‌کو چون ئه‌گەر ئاوی ده‌ست نه‌کەوت بۆ ده‌ست‌نویش مە‌گەر به پاره نه‌بیت ئەدا دروسته پاره بدت بۆ فیربوونی.)۱۱(الإِخْتِيَارُ عَلَى الْمُمْتَعِ)۱۱(

فەرمۇودەي سى و پىيىنچەم: فەزلى سورەتى (البقرة وآل عمران):

عَنْ أَبِي أُمَامَةَ الْبَاهِلِيِّ (صَحِيفَة) قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) يَقُولُ: "اَقْرَءُوا الْقُرْآنَ, فَإِنَّهُ يَأْتِي يَوْمَ الْقِيَامَةِ شَفِيعًا لِأَصْحَابِهِ. اَقْرَءُوا الْزَّهْرَاوَيْنِ: الْبَقَرَةَ وَسُورَةَ الْعِمْرَانَ, فَإِنَّهُمَا تَأْتِيَانِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ كَأَنَّهُمَا غَمَّا امْتَانِ, أَوْ كَأَنَّهُمَا غَيَّا ايَّانِ, أَوْ كَأَنَّهُمَا فِرْقَانِ مِنْ طَيْرِ صَوَافَّ, تُحَاجَّانِ عَنْ أَصْحَابِهِمَا. اَقْرَءُوا سُورَةَ الْبَقَرَةِ, فَإِنَّ آخِذَهَا بَرَكَةٌ وَتَرَكَهَا حَسْرَةٌ, وَلَا تَسْتَطِعُهَا الْبَطْلَةُ". {رواه مسلم}.

(أبو أمامة الباهلي) (صَحِيفَة) دەلىز: گويم له پىيغەمبەرى خوا بۇوە (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فەرمۇویەتى: ((قورئان بخويىن، چونكە له رۆزى قيامەتدا دىت و تکا دەکات بۇ خاوهەنە كانى ھەر دوو گۈل رەنگە كە بخويىن: (البقرة) و سورەتى (آل عمران) چونكە ئەم دووانە له رۆزى قيامەتدا وەك دوو پەلەھەور، يا وەك دوو سىبەر، يا وەك دوو پۆل له بالىندە كە بالىان رەپ كردووھ (لە ئاسمانا) دىن بەرگرى له خاوهەنە كانىان دەكەن. سورەتى (البقرة) بخويىن چونكە خويىندى پىيت و بەرەكتە، وازلىيەنلىنى مايىي پەشىمانى و خەفەتە، كەسانى بىتۇرە كە متەر خەم پىتى ناۋىيىن و ناتوانى.

لىيىداوان: ووشەي (الْبَطْلَةُ) كە له فەرمۇودە كەدا ھاتۇوھ واتە ساحر و جادۇوگەران.

چل فهه رموده ناوازه و ناسان سه بارهت به فهه زل و خویندی قورئان

فهه رموده سی و شه شهه: فهه زل سورهتی (الکهف):

عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ (رضي الله عنه): أَنَّ النَّبِيَّ (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) قَالَ:

"مَنْ حَفِظَ عَشْرَ آيَاتٍ مِّنْ أَوَّلِ سُورَةِ الْكَهْفِ عُصِمَ مِنْ [فتنة]
الدجال". {رواه مسلم وأبوداود}.

وفي رواية: "مَنْ حَفِظَ مِنْ خواتِمِ سُورَةِ الْكَهْفِ". وفي رواية: "مِنْ آخِرِ
الْكَهْفِ".

(أبو الدرداء) (رضي الله عنه) دهلى: پيغه مبهري خوا (الله) فهه رموده تى: (هه ركه س ده
ئايهت له سه رهتاي سورهتى (الکهف) له بهر بکات له زيان و فيتنه (ده جال)
ده پاريزيت). له ريوايه تيکدا ((له کوتايه کانى سورهتى الکهف)).
له ريوايه تيکدا: ((کوتايه سورهتى (الکهف)).

عَن النَّوَاسَ بْنَ سَمْعَانَ الْكِلَابِيِّ (صَحِيفَة) فِي الْحَدِيثِ الطَّوِيلِ، يَقُولُ: ذَكَرَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ الدَّجَالَ: قَالَ: "فَمَنْ رَأَهُ مِنْكُمْ، فَلْيَقْرَأْ عَلَيْهِ فَوَاتِحَ سُورَةِ الْكَهْفِ" . {رواہ ابن ماجہ وصححه الألبانی} .^۱

واته: له نهواسى كورى سەمعانى كىلايىھو دەلىت: پىيغەمبەرى خوا (ﷺ) دەربارە دەجال فەرمۇویەتى: ھەركەس له ئىيە دەجالى بىنى با سەرتايى سورەتى (الكھف) اى بەسىردا بخويىنیت.

عَنْ أَبِي سَعِيدِ الْخُدْرِيِّ (صَحِيفَة)، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "مَنْ قَرَأَ سُورَةَ الْكَهْفِ فِي يَوْمِ الْجُمُعَةِ أَضَاءَ لَهُ مِنَ النُّورِ مَا يَبْيَنَ الْجُمُعَتَيْنِ"^۲ . {رواہ البيهقي و حسنہ الألبانی وشیخنا عبدالله السعد} .^۲

واته: له ئەبى سعىدى خودرييھو دەلىت: پىيغەمبەرى خوا (ﷺ) فەرمۇویەتى: ھەركەسييڭ لە رۆزى ھەينىدا سورەتى (الكھف) بخويىنیت ئەوا نورىيکى بۇ رۆشنا دەبىتەوە بۇي ھەيە لە نیوان ئەو دوو ھەينىھەدا.

^۱ : صححه الألبانی في " تخریج فضائل الشام برقم (۲۵)، و الصحیحة برقم (۱۷۸۰).

^۲ : حسنہ الألبانی في مشکاة المصایح برقم (۶۷/۲۱۷۵) .

لیدوان:

کاتی خویندی سوره‌تی (الکهف) له دوای بانگی به‌یانیه‌وه دهست پی دهکات هه‌تا
بانگی مه‌غريب ئه‌وه رۆژی شه‌رعیه بو موسلمانان.

فره‌موده‌ی سی و حه‌وته‌م: فه‌زل سوره‌تی (الملک):

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، أَنَّهُ قَالَ: "إِنَّ سُورَةَ مِنَ الْقُرْآنِ، ثَلَاثُونَ آيَةً، شَفَعَتْ لِرَجُلٍ حَتَّىٰ عُفِرَ لَهُ، وَهِيَ: {تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ} . {رواه أحدا وأهل السنن وقال الترمذی حدیث حسن او حسن‌الألباني} .^۱

واته: له أبو هریره‌وه (رضی‌الله‌ عنه) ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا (﴿الملک﴾) فره‌موده‌یه‌تی:
سوره‌تیک هه‌یه له قورئاندا، که سی ئایه‌ته، شه‌فاععه‌ت بو خاوه‌نه که‌ی دهکات هه‌تا
خوا لیئی خوش ده‌بیت، ئه‌ویش {تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ} .

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ مَسْعُودٍ - رضي الله عنه - قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "سُورَةُ تَبَارَكَ أَهِيَ الْمَانِعَةُ مِنْ عَذَابِ الْقَبِيرِ" . {صححه الألباني في صحيح الجامع} .

^۱: حسن‌الألباني في مشکاة المصایح: برقم (٤٥٢١٥) .

واته: له عبدالله ی کوری مسعوده‌وه (صلی الله علیه و آله و سلم) ده لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه و آله و سلم) فه رموده‌یه‌تی: سوره‌تی (تبارک)، ئه و سوره‌تیه که ریگره له سزای ناو گویر.

فه رموده‌ی سی و هه‌شتم: فه زل سوره‌تی (قل هو الله أحد) و (قل أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ) و (قل أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ):

عنْ أَيِّ سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ (صلی الله علیه و آله و سلم)، أَنَّ رَجُلًا سَمِعَ رَجُلًا يَقْرَأُ: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ مُّرَدِّدُهَا، فَلَمَّا أَصْبَحَ جَاءَ إِلَيْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَذَكَرَ ذَلِكَ لَهُ، وَكَانَ الرَّجُلُ يَتَقَالَّهَا، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ إِلَيْهَا لَتَعْدِلُ ثُلُثَ الْقُرْآنِ". {رواه البخاري وأبوداود وأحمد وغيرهم}

واته: له أبو سعیدی خودریه‌وه (صلی الله علیه و آله و سلم) ده لیت: پیاویک گویی له پیاویک بwoo له ناو نویشدا سوره‌تی (قلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ) ای دووباره ده کرده‌وه، جا کاتیک رۆژ بوویه‌وه ئه وهی بۆ پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه و آله و سلم) باس کرد، وه کو بلیی پیاوه که ئه و دووباره کردن‌ده‌یه‌ی بۆ ئه و ته‌نها سوره‌تی به که م ده‌زانی، ئه و بwoo پیغه‌مبه‌ری خوا (صلی الله علیه و آله و سلم) فه رمودی: سویند به و خواییه که گیانی منی به‌ده‌سته ئه و سوره‌تی به‌رانبه‌ره به سی یه کی قورئان.

۱: برقم: (۳۶۴۳) وصححه أيضاً في الصحيحه برقم: (۱۱۴۰).

واته ئه گدر قورئان بکهیت به سی بدهشوه ئه و سوره‌ته به رانبه‌ره به یه ک بهش له و سی بهش له رووی مانا و پاداشته‌وه.

عن عُرُوَةَ، عَنْ عَائِشَةَ (رضي الله عنهم):

"أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ كَانَ إِذَا أَوَى إِلَى فِرَاسِهِ كُلَّ لَيْلَةَ جَمَعَ كَفِيْهِ، ثُمَّ نَفَثَ فِيهِمَا فَقَرَأَ فِيهِمَا: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَقُلْ أَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ وَقُلْ أَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ، ثُمَّ يَمْسَحُ بِهِمَا مَا اسْتَطَاعَ مِنْ جَسَدِهِ، يَبْدِأُ بِهِمَا عَلَى رَأْسِهِ وَجْهَهُ وَمَا أَقْبَلَ مِنْ جَسَدِهِ يَفْعَلُ ذَلِكَ ثَلَاثَ مَرَّاتٍ". {رواه البخاري وأبوداود وغيرهما}.

واته: دایکه عائیشه ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا (عليه السلام) هه مسو شه‌ویک که ده چووه سه‌ر جیگا بو خه‌وتن، هه ردوو دهستی کو ده‌کرده‌وه پاشان فووی پیساندا ده‌کرد و ئه‌م سوره‌تاهه‌ی ده‌خویند: قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ وَقُلْ أَعُوْذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ وَقُلْ أَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ، پاشان هه ردوو دهستی ده‌هیننا بده‌سر جهسته‌یدا ئه‌وهنده‌ی بیتوانیایه، له‌سه‌ریه‌وه دهستی پیده‌کرد و ده‌م وچاوی و بهشی پیشنه‌وهی جهسته‌ی، ئه‌م کرداره‌ی سی جار دووباره ده‌کرده‌وه.^۱

^۱: زنانی پایه‌به‌رز ابن عثیمین (رحمه الله) له راچه‌ی ئه‌م فرهموده‌یه‌دا له صحیح بخاریدا ده‌لیت: پووکه‌شی فه‌رموده‌که بهو شیوه‌یه‌یه که ئه و سی سوره‌ته‌ی ده‌خویند پیکه‌وه ئینجا فووی

فَهَرَمُوده‌ی سی و نویه‌م: فَهَزْلی (آیهُ الْكُرْسِیّ):

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ:

وَكَلَّنِی رَسُولُ اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ بِحِفْظِ زَكَّاۃِ رَمَضَانَ، فَاتَّانِی آتٍ فَجَعَلَ
يَحْثُو مِنَ الطَّعَامِ فَأَخَذْتُهُ، فَقُلْتُ: لَأَرْفَعَنَکَ إِلَی رَسُولِ اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ،
ثُمَّ قَصَّ الْحَدِیثَ بِطُولِهِ إِلَی أَنْ قَالَ لِهِ الشَّیطَانُ فِی التَّالِثَةِ: دَعْنِی أُعْلَمُکَ كَلِمَاتٍ
يَنْفَعُکَ اللَّهُ بِهَا، قُلْتُ: مَا هُنَّ؟ قَالَ: إِذَا أَوَیْتَ إِلَی فِرَاسِکَ، فَاقْرَأْ آیَةَ الْكُرْسِیّ:
إِنَّكَ لَنْ يَرَالَ عَلَیْکَ مِنَ اللَّهِ حَافِظُ، وَلَا يَقْرَبَنَکَ شَیطَانٌ حَتَّیٌ تُضْبِحَ، فَخَلَّیتُ
سَبِیْلَهُ، فَأَصْبَحْتُ فَقَالَ لِی رَسُولُ اللَّهِ صَلَّی اللَّهُ عَلَیْهِ وَسَلَّمَ: «مَا فَعَلَ أَسِیْرُكَ
البَارِحةَ»، قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، زَعَمَ أَنَّهُ يُعَلِّمُنِی كَلِمَاتٍ يَنْفَعُنِی اللَّهُ بِهَا، فَخَلَّیتُ
سَبِیْلَهُ، قَالَ: «مَا هِیَ»، قَالَ: قَالَ لِی: إِذَا أَوَیْتَ إِلَی فِرَاسِکَ فَاقْرَأْ آیَةَ الْكُرْسِیّ مِنْ
أَوْلِهَا حَتَّیٌ تَخْتَمِ الْآیَةَ: {اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَیُّ الْقَيُّومُ} [البقرة: ٢٥٥]، وَقَالَ لِی: لَنْ

به‌دهسته‌کانیدا دهکرد و دهیه‌تینا به‌جهسته‌یدا، پاشان نهم کرداره‌ی دووباره دهکرددهو به‌هه‌مان
شیوه، پاشان سی باره‌ی دهکرددهو به هه‌مان شیوه. واته: فوو پیاکردنکه له دوای خویندنه‌که
بووه. والله أعلم.

يَزَّالَ عَلَيْكَ مِنَ اللَّهِ حَافِظٌ، وَلَا يَقْرَبَكَ شَيْطَانٌ حَتَّى تُصْبِحَ - وَكَانُوا أَحْرَصَ شَيْءٍ عَلَى الْخَيْرِ - فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «أَمَّا إِنَّهُ قَدْ صَدَقَكَ وَهُوَ كَذُوبٌ، تَعْلَمُ مَنْ تُخَاطِبُ مُنْذُ ثَلَاثَ لَيَالٍ يَا أَبَا هُرَيْرَةَ»، قَالَ: لَا، قَالَ: «ذَاكَ شَيْطَانٌ».^{۱۰} {رواه البخاري}.

له ئابو هورهيره وه (عليه السلام) دهلىت: پيغه‌مبه‌ری خوا (عليه السلام) منى کرده چاودىرى پاراستنى زەكتى رەمەزان، ئەو بىو لە ماودىيەدا كەسيك هات بەدەستى خواردنى دەبىد (بەذىيەوه) منىش گرتم و پىم ووت: دەتبەم بۇ لاي پيغه‌مبه‌ری خوا (عليه السلام) پاشان چىرۇكە كە بە درىيىتى دەگىرىيەتەوە هەتا دەگاتە ئەو كاتەي كە بۇ جارى سىيەم دىيىتەوە ئەمېش دەستبەسەری دەكات و ئەو يىش پىي دهلىت: ئازادم بکە بەلىن بىت كۆمەلە ووشەيەكت پى بلىم خواي گەورە بەھۆى ئەو وشانەوە سوودت پى بگەيەنىت، منىش ووت ئەو وشانە چىن؟ ئەو يىش ووتى: ئەگەر رۆيىشىتىتە سەر جىنگا ئايەتى كورسى بخويىنە، چونكە بەردهوام پارىزگارىكت بەسەرەوەيە لەلاين خواوه، و هەتا رۆزىش دەكەيىتەوە شەيتان نزىكت ناكەويتەوه، منىش بەرەلام كرد، كە رۆزبۇويەوه پيغه‌مبه‌ری خوا (عليه السلام) پىي ووتى: ئەسييەكت چى كرد شەوى را بىردوو؟ ووتى: ئەي پيغه‌مبه‌ری خوا لافى ئەوەي لى دەدا كە كۆمەلېك ووشەم پى دهلىت بەھۆيانەوه خوا سوودم پى دەگەيەنىت، منىش بەرەلام كرد، پيغه‌مبه‌ریش فەرمۇسى:

ئدو و شانه چی بون؟ منیش ووتم: پیی ووتم ئهگه رؤیشته سه رجیگای خهون
ئایهتی کورسی بخوینه ههتا کوتایی ئایهته که، و پییشی ووتم: بهرد و ام
پاریزگاریکت به سه رهه دهه لهلا ین خواهه، و ههتا رؤژیش ده که یته وه شهیتان نزیکت
ناکه ویته وه،

(وه هاوه لان سوورترين که س بون بو فیربون و ئهنجام دانی خیبر و چاکه) ئیتر
پیغه مبهه ری خوایش علیه السلام فه رمومی: راست ده کات هه رچه نده خوی درؤزنه، ئهی
ئه بوهوره بیره ده زانی قسست له گه ل کیدا ده کرد له ماوهی ئه م سی شهودا؟ ووتم:
نه خیبر، فه رمومی: ئه وه شهیتان بوو.

فه رموده چله م: فهزل دوو ئایه تی کوتایی سوره تی (البقرة) :

عَنْ أَبِي مَسْعُودٍ الْبَدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: "الْأَيَّاتُ الْأُخْرَى مِنْ سُورَةِ الْبَقَرَةِ، مَنْ قَرَأَهُمَا فِي لَيْلَةٍ كَفَّتَاهُ" . { متفق عليه } .

واته: له ئه بی مسعودی به دریه و ده لیت: پیغه مبهه ری خوا علیه السلام فه رمومی: دوو
ئایه تی کوتایی سوره تی به قهه ره ئه وه بیان خوینیت له شهودا به سیه تی.

لیلدوان: به سیه تی، واته له شهه و خراپه ده پاریز ن و شتی ناخوش و زیان به خشی
لی دوور ده خه نه وه.

ناوه رۆك

۱ پىشەكى نووسەر

۴ چۈنۈتى لە بەركىدنى فەرمۇودە

۶ دەستپېيىكى كتىب

۸ بەشى يەكەم: ئەو فەرمۇودانەي ھاتۇون سەبارەت بە فەزلى خويىندانەوەي قورئان

۸ فەرمۇودەي يەكەم: فەزلى خويىندانەوەو شىكىرنەوەي قورئان:

۹ فەرمۇودەي دووەم: خويىندانەوەي يەك پىت لە قورئان بە رانبەرە بە دە چاکە

۱۰ فەرمۇودەي سىيەم: شەفاعەت كىرنى قورئان بۇ خاودانەكەي لە رۆزى دوايىدا

۱۱ فەرمۇودەي چىوارەم: نمۇونەي قورئان خويىنى بىرۇادار و دوورۇ:

۱۲ فەرمۇودەي پىنچەم: پاداشتى ئەو كەسەي قورئان بە رەوانى دەخويىنیت و ئەوهشى زمانى تەتەلە دەكەت:

۱۳ فەرمۇودەي شەشەم: فەزلى خويىندانى قورئان لە نویىزدا:

چل فرهموده‌ی ناوازه‌و ناسان سه‌باره‌ت به فه‌زل و خویندی قورئان

۱۴ فرهموده‌ی حه‌وته‌م: فه‌زل نه‌وانه‌ی کردوه‌ به قورئان ده‌که‌ن:

۱۵ فرهموده‌ی هه‌شته‌م: فه‌زل خویندی سوره‌تی (البقره) له مالدا:

۱۶ فرهموده‌ی نویه‌م: فه‌زل نه‌و که‌سه‌ی به ئاشکرا یان به نهیینی قورئان ده‌خوینیت:

۱۷ فرهموده‌ی ده‌یه‌م: حه‌زکردن له گویگرتن له قورئان:

۱۸ به‌شی دووه‌م: ئاداب و ئه حکامه‌کانی قورئان

۱۹ فرهموده‌ی یازده‌یه‌م: حه‌سوودی پی‌بردنی خه‌لکی بوئه‌هلى قورئان:

۲۰ فرهموده‌ی دوازده‌یه‌م: چونیتی قورئان خویندی پیغه‌مبه‌ری خوا عَلَيْهِ السَّلَامُ:

۲۱ فرهموده‌ی سیازده‌یه‌م: نه‌و ماوه‌یه‌ی که قورئان تیدا خه‌تم ده‌کریت:

۲۲ فرهموده‌ی چوارده‌یه‌م: سووننه‌ت وايه نه‌و که‌سه‌ی ده‌گات به ئایه‌تی سه‌جده سوژدہ بیات:

۲۳ فرهموده‌ی پازده‌یه‌م: نادرستیتی ده‌نگ به‌رزکردن‌ه‌وهي قورئان خوین ئه‌گه‌ر ده‌ورویه‌ری ئازارده‌دا:

۲۴ فرهموده‌ی شازده‌یه‌م: ره‌وشت و ئاکاری پیغه‌مبه‌ر عَلَيْهِ السَّلَامُ:

..... چل فه رموده ناوازو ناسان سه بارهت به فه زل و خویندی قورئان

فه رموده حه ڦدهيم: دروستيٽي خويندی قورئان به سواري ئاڙهه وه و
به ئاوازهه: ٢٦

فه رموده هه ڦدهيم: نادروستيٽي سه فه رکردن به قورئانه وه بو خاکي
بيباوهه ران و دوڙمنان نه گهه ترسی نه وه هه بwoo بکهه ویته دهستيان: ٢٧

فه رموده نه ڙدهيم: نه و که سه چي بکات که قورئاني لى تیکه ل دهبيت
له بهه رتوندي ونه ور: ٢٨

فه رموده بيسته: ووتهي نه و که سه قورئاني به سه ردا ده خوينريت بو
كورئان خوين که پيي بل: به سه: ٢٩

بهشى سىيهم: نه و فه رمودانه هاتوون سه بارهت به فه زل
له بهه رکردنی قورئان و پاداشتی خاوه نه کانيان ٣٠

فه رموده بيست و يه که م: نه و هي قورئان فيرده بيت و خه لکي تريش فير
دهکات له باشتريني نه م نوممه ته و چاڪترينيٽي: ٣٠

فه رموده بيست و دووهه: به رزى پله و پايه هه هلى قورئان نه گهه رچي کويله ش
بن: ٣١

فه رموده بيست و سى يهم: نه هلى قورئان نه هلى تاييه تى خواي گهه وردن: ٣٢

۳۳	فه‌رموده‌ی بیست و چهارم: فه‌زلی خاوه‌ن قورئان کاتیک ده‌رواته به‌هه‌شته‌وه:
۳۴	فه‌رموده‌ی بیست و پینجم: فه‌زلی نه و که‌سه‌ی قورئانی له‌به‌ره و نه و پاداشته گه‌وره‌یه‌ی که هه‌یه‌تی:
۳۵	فه‌رموده‌ی بیست و شاهه‌م: ریز و شکوی نه‌هلى قورئان و دوورکه‌وتنه‌وه له نه‌زیه‌ت و نازاردانیان:
۳۶	به‌شی چوارم: نه و فه‌رمودانه‌ی هاتوون سه‌باره‌ت به پیداچوونه‌وه‌ی له‌به‌رکدنی قورئان و وا به‌سته‌بوون پییه‌وه
۳۷	فه‌رموده‌ی بیست و حه‌وتهم: وا به‌سته‌بوون به قورئانه‌وه‌وه وه‌بیرخوستنه‌وه‌ی:
۳۸	فه‌رموده‌ی بیست و هه‌شته‌م: په‌یوه‌ست بوون به قورئانه‌وه به‌شه و روز نه‌گه‌رنا بیرده‌چیته‌وه:
۴۰	فه‌رموده‌ی بیست و نویه‌م: کاتیک نایه‌تیک یان سوره‌تیکی بیرده‌چیته‌وه چی ده‌لیت:

چل فه رموده ناوازه و ناسان سه بارهت به فه زل و خویندی قورئان

بهشی پینجهم: ئه و فه رمودانهی هاتوون سه بارهت به
ریگه دان: به ده نگخوشکردن له کاتی خویندی قورئاندا ٤

فه رموده سی یه م: جوانکردن و خوشکردن وهی ده نگ له کاتی قورئان
خویندندابه گویره توانا: ٤

فه رموده سی و یه که م: ستایش کردن که سیک ئه گه ر شایسته بیت و ئه گه ری
تتووش بون به فیتنه لی دوور بیت: ٤

بهشی شه شه م: ئه و فه رمودانهی هاتوون سه بارهت به
ئیخلاص و پالفته کردن کاروکرده وه کان ته نهان بؤ خوا ٥

فه رموده سی و دووه م: ئه وهی له قورئان خویندنه کهی نیه تی ریایی و پیش
چاوی بیت: ٤

فه رموده سی و سی یه م: قورئان به لگه یه بؤت یان به لگه یه به سه رته وه: ٧

بهشی حه و ته م: ئه و فه رمودانهی هاتوون سه بارهت به
فه زلی هه ندیک له سوره ته کان ٤

فه رموده سی و چواره م: فه زلی سوره تی فاتیحه: ٤

فه رموده سی و پینجه م: فه زلی سوره تی (البقرة و آل عمران): ٥

چل فەرمۇودەي ناوازەو ئاسان سەبارەت بە فەزلى و خوینىدى قورئان

٥١ فەرمۇودەي سى و شەشەم: فەزلى سورەتى (الكھف) :

٥٣ فەرمۇودەي سى و حەوتەم: فەزلى سورەتى (الملک) :

فەرمۇودەي سى و ھەشتەم: فەزلى سورەتى (قل هو الله أحد) و (قل أَعُوذُ بِرَبِّ
الفلق) و (قل أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ) : ٥٤

٥٦ فەرمۇودەي سى و نۆيەم: فەزلى (آیةُ الْكُرْسِيِّ) :

فەرمۇودەي چلەم: فەزلى دوو ئايەتى كۆتايى سورەتى (البقرة) : ٥٨